

Ik heb druk dit omdat deze summere voorstelling in het verleden al ingehanteerd. Men heeft gezegd dat het « Front de la jeunesse » de C.E.P.I.C. was, omdat men dezelfde personen in beide bewegingen terugvond. Men moet zich voor elke verzameling hoeden.

Ik kom nu tot de rol gespeeld door iemand van de staatsveiligheid, overwie de heer Lallemand mij vragen gesteld heeft. Ondanks het arrest van het Hof van beroep van Brussel is de Veiligheid terecht gegevens blijven verzamelen over de gewezen leden van de harde kern van het « Front de la jeunesse ». Met welke methodes? Met persberichten kan men niet volstaan. De Veiligheid doet dus een beroep op tipgevers, een methode die men wel moet gebruiken om de democratie te verdedigen. Tenslotte is een agent die deze dossiers al sedert geruime tijd had behandeld, met mensen van de W.N.P. in contact getreden. Hij deed zich voor als een vriend, om inlichtingen in te winnen. Dat werd trouwens door zijn hiërarchie goedgekeurd.

Is hij te ver gegaan? Ik aanvaard dat men deze vraag stelt. Zeker is dat hetgeen hij had ontdekt hem wellicht ertoe aangespoord heeft de comedie te blijven spelen en een rudimentaire opleiding inzake achtervolging te geven.

Men kan zich afvragen of men werkelijk zover moest gaan? Ik kan echter niet toestaan dat men een dienst verdacht maakt zonder te bewijzen dat er een overtreding werd begaan en dat de agent van de veiligheidsdienst eerder uit overtuiging tot Westland Newpost zou zijn toegetreden.

Al heeft het arrest van het Brussels Hof van beroep de staatsveiligheid ontgoocheld, toch blijft deze er bij dat sommige onschadelijk geachte bewegingen gevaarlijk zijn en in het oog moeten worden gehouden. Het is niet juist dat het gerecht zich niet voldoende heeft ingespannen om klaarheid te scheppen in deze zaak. Wanneer men echter een aantal dossiers met elkaar in verband brengt kunnen bepaalde feiten aan het licht komen. Ik zal de gegevens die hier werden vermeld aan de procureur des Konings medelen.

Op te merken valt dat alle persberichten over de rol van de betrokken agent in Westland Newpost uit kringen die bij deze organisatie aanleunen kwamen. Is dat geen soort zelfmoord?

De resolutie die de socialistische Senaatsfractie in de pers liet verschijnen lijkt mij correct, maar toch ietwat buitensporig. Ik wil in dit verband hulde brengen aan de volharding en het plichtsbewustzijn van bepaalde journalisten. Bij mijn weten hebben agenten van de Staatsveiligheid echter geen medewerking verleend aan Westland New Post. De Belgische Liga voor de verdediging van de mensenrechten beweert ten onrechte dat de Staatsveiligheid de strategie van de spanning toepast. Ik vind het jammer dat deze bewering ook in de socialistische resolutie staat, maar ik geef toe dat een betere controle op de politieke rol van de agenten van de Staatsveiligheid wenselijk is.

Ik steun ook de wens om de aan de gang zijnde procedures sneller af te handelen. Ik meen echter niet dat het socialistische voorstel om de zaak aanhangig te maken bij een parlementaire onderzoekscommissie deugdelijk is. Dergelijke werkwijze is te log en ietwat gevaarlijk. Het gevolg zou kunnen zijn dat de veiligheidsdiensten maandenlang worden stilgelegd. Ik ben wel bereid om na afloop van het gerechtelijk onderzoek de vertegenwoordigers van de fracties, bijvoorbeeld in de commissie van justitie, een aantal details mee te delen die ik op het spreekgestoelte van de Senaat niet kan verschaffen.

Tenslotte zou ik willen zeggen dat ik het niet de verschillende sprekers eens ben dat wij alles moeten doen om de subversieve activiteiten van extremisten te beteugelen. Het feit dat bepaalde bewegingen, die men door een gerechtelijk vonnis uitgeroemd achtte, als feniksen herrijzen maakt mij ongerust. Zowel de gerechtelijke overheid als de regering zullen hun actie voortzetten. Tenslotte bevestig ik nogmaals dat, bij ons weten, de agent die door de pers wordt beschuldigd niets ten laste kan worden gelegd, wat niet betekent dat bepaalde methodes van onze veiligheidsdiensten niet moeten worden herzien. (Applaus bij de meerderheid.)

DE VOORZITTER. — Twee moties werden ingediend.

De motie van de heren Lallemand, Wyninckx en Lepaffe luidt als volgt :

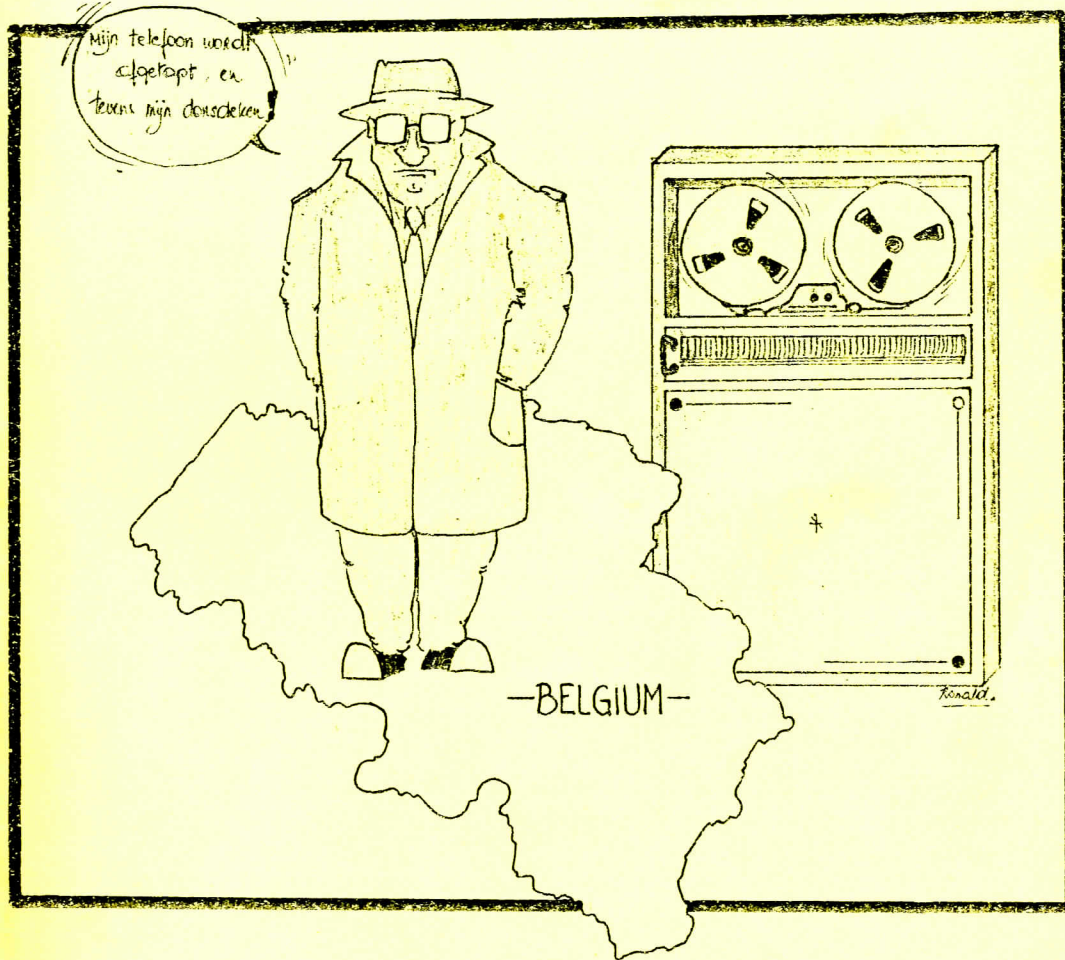
- De Senaat,
  - » gehoord de interpellatie van de heer Moureaux, vaststellende dat er ernstige misverstanden en grote onduidelijkheid zijn betreffende de werking van bepaalde diensten van het leger, de politie en sommige belangrijke rijksdiensten die voor de openbare veiligheid moeten zorgen,
  - » beveelt de oprichting aan van een Senaatscommissie ten einde volledige klaarheid te brengen in de gebeurtenissen waarvan in de pers gewag werd gemaakt en die wettelijke maatregelen moet voorstellen om het onbehagen dat thans op de werking van die diensten weegt weg te nemen.

De heren Coen, Delruelle, Gramme, Van Herreweghe en Vermeiren hebben de eenvoudige motie ingediend.

— Over die moties zal later worden gestemd.

Het incident is gesloten.

WESTLAND NEW POST !

* Inleiding

Wij hebben het nuttig geoordeeld het feitenmateriaal dat rond het verbijsterend dossier Westland New Post op dit ogenblik publiek beschikbaar is, bij mekaar te brengen. Het is noodzakelijkerwijs een tijdsgebonden document, dat binnen enkele weken mogelijk reeds na nieuwe onthullingen verouderd zal blijken te zijn. Iedere demokraat moet het tot zijn opperste plicht rekenen, zich tot in het kleinste detail in te werken in dit dossier, dat de wortels van de vrije samenleving raakt.

Voor dit dossier hebben we alle artikels die in het dagblad De Morgen over het onderwerp gepubliceerd werden, afgedrukt. De Morgen was - en is nog steeds - de enige Vlaamse krant die deze materie op de voet gevolgd heeft. Twee gebeurtenissen van de laatste weken hebben we via de authentieke bron weergegeven. Ten eerste, de perskonferentie van de Liga voor de Verdediging van de Rechten van de Mens, op 8 november jl., en ten tweede de interpellatie van Moureaux (FDF) in de senaat op 2/12 jl. Wat het eerste betreft werden de 9 vragen die gesteld werden aan de minister van justitie Gol letterlijk overgenomen, en inzake het tweede, werden kopies van het Beknopt Verslag over de parlementaire interpellatie afgedrukt. In een eigen inleiding tot dit materiaal bieden we een wegwijzer in dit duister dossier.

Radicale Criminologen, 17 december 1983
Brabanconnestraat 16, Leuven

* Inhoudstafel

Inleiding	1
Westland New Post, de staatsveiligheid, e.a.	2
Krantenkniptfels uit De Morgen	6
Gewezen onderofficier aangehouden na diefstal van militaire geheimen (21/9)	
Rechtse spion bekend moorden (7/10)	
Nieuwe ontdekkingen over extreem-rechts (7/10)	
Twee veiligheidsdiensten in opspraak (8/10)	
Fascisten in staatsveiligheid (11/10)	
Gol door extreem-rechts gemanipuleerd (12/10)	
Diefstal Nato-dokumenten: nieuwe aanhoudingen (15/10)	
Neo-nazi militie kreeg hoge bescherming (19/10)	
Staatsveiligheid manipuleerde ook links (21/10)	
Opnieuw paramilitaire organisatie ontdekt. Banden met VDB en WNP (27/10)	
Gol dekt infiltratie WNP (28/10)	
Editoriaal. Onbehagen (28/10)	
Wie is opdrachtgever? Saoediër tussen WNP en wapenhandel. (29/10)	
Tweede ambtenaar staatsveiligheid in opspraak (4/11)	
WNP heeft eigen kommando-troepen (8/11)	
Geheime zitting in Kamer over WNP (8/12)	
Negen vragen aan Minister van Justitie Gol.	
Liga voor de Verdediging van de Rechten van de Mens (8/11).....19	
Interpellatie van Moureau tot Minister van Justitie Gol in de senaat (2/12)	23

Op 16 augustus van dit jaar wordt in Vorst Marcel Barbier gearresteerd na een vechtpartij met zijn broer, waarbij hij voorbijgangers onder vuur nam, en probeerde een automobilist te gijzelen. Samen met o.a. Jean-Marie Paul (de moordenaar van de Marokkaanse arbeider te Laken in december 1980) had Michel Barbier binnen het Front de la Jeunesse deel uitgemaakt van de beruchte 'groep veiligheid en lijfwacht'. De meeste leden van deze groep zijn betrokken geweest bij gewelddadige aanslagen van het Front. Barbier werd tijdens de rechtzaken tegen het Front de la Jeunesse (verdacht van een privé-militie te zijn) o.a. vernoemd m.b.t. de foltering van de KP-militant Hermant (16/9/1979).

Na de arrestatie, levert een huiszoeking ten huize Barbier, de vondst op van hoogst geheime militaire documenten gestolen uit het transmissiecentrum van de generale staf van de Landmacht in Evere. Soortgelijke documenten worden aangetroffen bij Michel Libert die in hetzelfde huis woont. De documenten handelen bv. over de exacte posities van per dag van de Sovjet schepen, de precieze samenstelling van de vechtende troepen op de Falklandeilanden, gedetailleerde aanvalsplannen, en lijsten van geficheerde personen.

Meer dan waarschijnlijk op een tip van de hoofdrolspeler Paul Latinus wordt bekend dat Barbier de dader is van een dubbele moord in Anderlecht op 18/2/1982. Latinus gaat aan Le Soir vertellen dat Westland New Post verantwoordelijk is voor de diefstal van de NATO-documenten, en dat deze diefstal de bedoeling had de Staatsveiligheid in diskrediet te brengen omdat deze dienst geïnfilteerd zou zijn door de Russische KGB. Latinus schopt nog verder aan tegen de Staatsveiligheid door te beweren, dat een aantal kommissarissen van deze dienst actief hebben meegewerkt binnen Westland New Post. Barbier bekent de dubbele moord en Minister van Justitie Gol dient de infiltratie van 4 agenten van de staatsveiligheid in Westland New Post toe te geven, evenwel de actieve medewerking vanwege deze infiltranten minimaliserend. De progressieve pers en dito organisaties stellen echter zeer indringende vragen bij het gebeuren.

Niet minder dan vier gerechterlijke onderzoeken worden geopend. Naast het onderzoek m.b.t. de genoemde vechtpartij wordt op 24/9 jl. door onderzoeksrechter Lyna het onderzoek heropend naar de dubbele moord van februari 1982. Daarnaast heeft zij vanaf 11/10 jl. het onderzoek in handen naar bendevoorming en militievorming m.b.t. de Westland New Post. Direct na de vondst van de geheime documenten werd het onderzoek hieromtrent gestart door onderzoeksrechter Coppieters 't Wallant. In verband met de diefstal van de NATO-dokumenten werden tot op heden reeds 8 mensen in staat van beschuldiging gesteld. Twee leiders van het WNP (Libert en Latinus) en 6 militairen die op het moment van de feiten op het transmissiecentrum tewerkgesteld waren. 3 onder hen zouden aangehouden zijn. Inzake de dubbele moord werden tot op heden 2 personen gearresteerd. (Barbier en Lammers)

Wie een poging wil doen om de knoop te ontwarren, diene vooral te letten op die speciale relatie tussen de WNP (en vroeger de Front de la Jeunesse) met extreem-rechtse elementen uit het leger, en heden de 'wederzijdse infiltratie' tussen het WNP en de staatsveiligheid.

In de eerste plaats is er echter die figuur van Latinus. Voor een vollediger beeld over dit personage verwijzen we naar het boek 'Extreem-rechts in België'. (blz. 151 e.v.) Sinds jaar en dag houdt Latinus zich bezig met fichering van linkse of progressieve politieke en syndikale organisaties. Binnen het Front had Latinus o.m. de inlichtingendienst Codo opgericht. 'De Codo begaf zich onder verschillende voorwendsels in de lokalen van linkse organisaties, e.d. Zo kon men de plannen van de 'vijand' leren kennen en de topografie van de wijk die het gebouw omringt. Je kan hierbij met recht en reden bedenken dat zulke positiebepalingen toch maar enkel kunnen dienen als voorbereidingen voor aanslagen.', aldus A. Maerschalk in het genoemde boek. (blz. 151) Latinus wordt heden gefinancierd als informant voor ene Saoediër Faez Al Ajjaz, die over aanzienlijke budgetten lijkt te beschikken om voor een 'vreemde mogendheid' inlichtingen te verzamelen over linkse subversie. Latinus was niet alleen informant van de staatsveiligheid, maar ook van de rijkswacht. Her en der wordt vandaag gesuggereerd dat het een bewuste taktiek geweest is van Latinus en co om de fouten van de geïnfiltreerde agenten van de staatsveiligheid (waarover seffens meer) publiek bekend te maken, om zo deze dienst in diskrediet te brengen ten voordele van de 'machten achter de schermen'.

Een tip van de sluier over die 'machten' wordt opgelicht door het bekend raken van het bestaan van zgn. PUMA-richtlijnen voor volwaardig militair-getrainde kommando-eenheden. Volgens experts zijn deze PUMA-richtlijnen zo deskundig opgesteld dat ze alleen het werk kunnen zijn van één of meer hogere leger- of rijkswachtofficieren (strafbrevethouders bv.), aldus Walter DeBock. (DM, 8/11) Wat te denken van de gepensioneerd rijkswacht-officier die ook als informant voor de Saoediër Faez werkt? Wat te denken van de bewaking die het WNP organiseerde voor een 'zonderlinge bijeenkomst' van rechtse politici met extreemrechtse officieren uit leger en rijkswacht, en die plaatsvond binnen de muren van een legerkazerne nl. in Terwuren. (DM, 27/10) Hoe dient men de draad te interpreteren die loopt van het WNP naar de aanslag op de rijkswachtmaajoor Vernailen, toen die belast was met het onderzoek naar de zaak François en diens perikelen in het Nationaal Drugbureau! (de auto met dewelke de aanslag werd uitgevoerd, bleek te behoren tot de Saoediër Faez).

De contacten tussen het Front de la Jeunesse in de late zeventiger jaren en delen van het leger waren vrij goed te noemen. Diverse keren werden militanten van het Front aangetroffen op schietbanen of oefenvelden van het leger. Tijdens het proces tegen het Front leverde rijkswacht-luitenant Ceusters hierover een nogal verbijsterende verklaring. In Antwerpen na een arrestatie van een aantal Front-militanten herkende hij een aantal personen, die hij twee weken tevoren in een para-kommando-kamp te Marches had gezien. 'De groep werd volgens hem geleid door een man in uniform, die de graad van kommandant in het regiment van de para-kommando's had, en ze trainden zich in het afdalen van rotsen met koorden volgens zeer gevorderde technieken. Tony Dossogne, die in het publiek zat, moest toegeven dat hij inderdaad de militair in kwestie was.' (cfr. 'Extreem-rechts in de staat' blz. 158) In dit dossier wordt iedereen met verbijstering geslagen door de manier dat de militaire veiligheidsdienst, de SDRA, de diefstal van de dokumenten heeft laten gebeuren. Vooral hoe zij de diefstal zonder meer heeft laten verder plaatsvinden, nadat de staatsveiligheid haar op de hoogte had gebracht van het feit dat er documenten ervan waren afgedrukt in het WNP-tijdschrift Altling. (DM, 8/12)

De grootste aandacht tot op heden gaat echter naar de relatie tussen staatsveiligheid en WNP. Enerzijds werkten diverse militanten van het WNP als informant voor de staatsveiligheid, anderzijds hebben 4 agenten van de staatsveiligheid geïnfiltreerd. Hoofdkommisaris Smets doet dit trouwens al jaren, ook nadat hij van de dienst extremisme van Brussel overgeplaatst werd naar Charleroi. Het is van agenten van zijn rang niet toegelaten persoonlijk te infiltreren in organisaties als het WNP, en meer nog de algemeen geldende richtlijnen verboden hem vanuit zijn dienst in Charleroi een Brusselse organisatie te infiltreren. De Liga beweerde op haar perskonferentie van 8/11 jl. dat de twee ambtenaren van de staatsveiligheid die in het begin van 1983 infiltrerden in het WNP (nl. 'le chien' en 'le lapin') niet wisten dat er nog twee andere ambtenaren van de staatsveiligheid in het WNP waren geïnfiltreerd nl. Smets en De Roock. Vooral de activiteiten van Smets bij het WNP worden sterk in vraag gesteld. Te Brussel gaf hij aan het WNP lessen in filature, réperagetechnieken en infiltratie. Hij deed zulks getooid met een zwarte cagoule. Bij deze lessen was hij bijgestaan door Calmette, die voorheen als chef van de veiligheidsdienst in de city 2 te Brussel, met zijn knokploeg verantwoordelijk was voor heelwat racistische provocatie.

Bij die theoretische lessenhoorden praktische oefeningen. Bij één van die oefeningen dienden WNP-militanten, begeleid door agenten van de staatsveiligheid een dame te volgen, die verdacht werd een relatie met de terrorist Carlos te hebben. Dit was de operatie 'Esperanza' die twee weken duurde. In de maand januari 1982 moest men een 'gevaarlijk KGB-agent' te Anderlecht volgen. Het ging om Alfons Vandermeulen, die een maand later door WNP-leden vermoord werd. Alhoewel het niet vaststaat dat agenten van de staatsveiligheid ook bij deze 'oefening' persoonlijk betrokken waren, zoals dit het geval was bij de oefening 'Esperanza', staat het vast dat de oefening als praktijk slechts kon doorgaan dankzij de theoretische lessen die Smets hierover aan de WNP-leden doceerde.

T.a.v. de andere infiltrant nl. De Roock stellen zich de grootste vragen, omdat blijkt dat deze persoon een directe familierelatie is van Alain Devaux, die vroeger een hooggeplaatst kaderlid was van het Front de la Jeunesse. Men vraagt zich enerzijds af hoe het mogelijk is dat de veiligheidsdiensten een dergelijk iemand in de staatsveiligheid laten functioneren (iemand in een dergelijke situatie, maar links gesitueerd in het politieke spectrum, zou ongetwijfeld een negatief veiligheidsadvies gekregen hebben). Hoe is het anderzijds mogelijk dat net hij die infiltratie-opdracht kreeg. Men kan zich bij beide heren niet van de indruk ontdoen dat zij de 'infiltratie-opdracht' op eigen houtje uitvoerde, meer nog, dat hun actieve medewerking bij het WNP weleens zou kunnen voortvloeiën uit een persoonlijke politieke voorkeur. Dit zou dan meteen verklaren waarom minister van justitie Gol in een eerste publieke reactie het enkel had over 'twee agenten' die in dienstverband het WNP infiltrerden. (DM, 11/10)

Door sommigen wordt de thesis geformuleerd als zou de WNP bedoeld zijn om te functioneren als een parallelle politiedienst aan diensten zoals de staatsveiligheid (zie de hoger genoemde praktische oefeningen), of bij die individuen die de PUMA-richtlijnen opstelden (zie ook hoger).

Ook zou het WNP in het verleden (bv. betogingen in Chooz) ingeschakeld geweest zijn als arrestatieteams. Hiervoor zouden speciale gepastificeerde badges van de Westduitse politie - die ook werden aangetroffen bij de huiszoeking bij Barbier - dienen, nl. als herkenningsmiddel voor de aanwezige politiediensten.

Anderen situeren de huidige pogingen van het WNP - Latinus die zomaar alles opbiecht - om de staatsveiligheid in diskrediet te brengen, in een breder politieke agitatie, met o.m. de beruchte extreem-rechtse baron de Bonvoisin, die trouwens een klacht lopen heeft tegen de staatsveiligheid. In het kader van de werking van de onderzoekskommissie Wijninckx (senaat) had de administrateur-generaal van de staatsveiligheid Raes Bonvoisin aangewezen als co-financierder van de Front de la Jeunesse. Bonvoisin had hierna een klacht ingediend tegen de staatsveiligheid, die op dit ogenblik door het parket wordt onderzocht. Walter De Bock schreef in het editoriaal van De Morgen op 28/10 het volgende: 'De kern van het politiek probleem (m.b.t. WNP) ligt nog dieper. Wie stuurt er aan op een destabilisatie van onze officiële inlichtingendiensten? Welke rol spelen sommigen op de staf van de rijks-wacht die hierover meer weten en die één en ander graag zien gebeuren? En waarom staan alle politiediensten - ook de rijkswacht - machteloos tegenover de eskalatie van geweld in Waals Brabant die de malaise in gans het politie-apparaat uitgerekend nu nog vergroot? (bedoeld wordt de moorden en overvallen gepleegd door de zgn. bende van Nijvel)'

Nog anderen (o.m. de Liga voor Mensenrechten) tillen erg zwaar aan het feit dat iemand als Smets in de uitoefening van zijn functie ook informatie heeft menen te moeten doorspelen aan linkse groepen zoals het weekblad Pour. (de VMO-trainingskampen, VDB enz...) 'Meerdere studies wijzen uit dat extremistische groepen door veiligheidsdiensten werden gebruikt om door de eskalatie van spanningen eigen oogmerken na te streven', aldus de Liga. In de inleiding van haar perskonferentie op 8/11 jl. had de Liga opgemerkt dat 'de democratische staatsvorm gevaar loopt wanneer delen van politieke groepen, die aan de machts-uitoefening deelnemen het antagonisme tussen links en rechts gekatalogeerde groepen aanwakkeren om door het doorvoeren van een 'strategie' van de spanning de 'onrust' bij de bevolking doen toenemen, zodat de openbare opinie zelf gaat vragen naar het invoeren van een sterk gezag, en het uitbouwen van repressieve organen, die de ruggegraat moeten vormen van een dergelijk sterk gezag.'

Sommige commentatoren lijken op dit ogenblik het voordeel van de twijfel te gunnen aan het Ministerie van Justitie en de staatsveiligheid. 'Als de leiding van de staatsveiligheid, zoals Gol beweert, regelmatig werd geïnformeerd werd omtrent de WNP, dan moeten daar precies gedateerde verslagen van bestaan, waarin de agenten van de staatsveiligheid hun doen en laten aan hun oversten signaleren.'

De meest prangende vraag die vooralsnog onbeantwoord blijft is waarom de staatsveiligheid niets heeft ondernomen om de gaten te dichten die zorgden voor het lek op de generale staf te dichten, en eventueel de dubbele moord in Anderlecht te verhinderen.

o o o o

Lid rechtse groepjes

21/9

Gewezen onderofficier aangehouden na diefstal van militaire geheimen

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Een gewezen onderofficier van de Landmacht die ook nauwe banden onderhield met het extreem-rechtse Front de la Jeunesse, is enkele dagen geleden aangehouden wegens diefstal van militaire documenten bij de generale staf te Evere.

VOLGENS Le Soir heeft de gerechtelijke politie vorige week de 30-jarige Michel Libert, gewezen onderofficier bij het transmissiecentrum van de generale staf van de Landmacht in Evere, aangehouden. Hij wordt ervan verdacht militaire documenten, waaronder geheime inlichtingen bestemd voor of afkomstig van de NATO, te hebben gestolen. Bij een huiszoeking bij hem thuis werden trouwens diverse do-

documenten, waarvan sommige in kede waren opgesteld, aangetroffen. De diefstal kwam pas enkele dagen geleden aan het licht en het is nog niet duidelijk hoe de onderzoekers op het spoor zijn gekomen van Libert die al enkele maanden het leger had verlaten. Samen met Libert zou nog een tweede soldaat zijn aangehouden, maar deze zou na ondervraging opnieuw zijn vrijgelaten omdat hij niet bij de zaak zou-

betrokken zijn. Le Soir weet ook nog te melden dat meerdere militairen in verband met deze zaak worden verhoord, maar dat er voorlopig geen nieuwe aanhoudingen worden verwacht. Over de motieven van Libert en of hij deze documenten doorverkocht aan een vreemde mogendheid, is alsnog niets bekend, maar het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat hij de documenten ontvreemde voor eigen gebruik of uit verzaamelwoede. Naar verluidt zou Libert ook lid zijn geweest van de extreem-rechtse Front de la Jeunesse en zou hij nog altijd lid zijn van enkele al even rechtse groepjes.

Het onderzoek verloopt ondertussen in het grootste geheim. Op het Ministerie van Defensie weigerde men details mee te delen omdat het dossier in handen was van het «militair gerecht». Maar op het Krijgsauditoraat wist men van niets, terwijl het parket alleen maar de aanhouding van Libert wilde bevestigen maar geen nadere bijzonderheden wilde verstrekken. Het lijkt op het eerste gezicht vreemd dat het parket en de onderzoeksrechter belast zijn met het onderzoek en niet de krijgsauditeur vernits het toch gaat om een misdrijf (diefstal) gepleegd door een militair. Dat zou er kunnen op wijzen dat er ofwel ook burgers betrokken zijn bij de hele zaak ofwel dat Libert de documenten ontvreemde of alleen maar heelde nadat hij het leger al had verlaten. Misschien dat daarover in de komende dagen toch enige opheldering zal verstrekt worden. Alsook over het soort documenten dat hij ontvreemde en de bestemming ervan. (P.G.e.)

RECHTSE SPION BEKENT MOORDEN

7/10

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — De eerder toevallige ontdekking enkele weken geleden van geheime Nato-documenten bij twee extreem-rechtse militanten, zou wel eens het topje van een ijsberg kunnen zijn. Eén van die militanten, Marcel Barbier, heeft nu ook een dubbele moord bekend, terwijl er steeds meer aanwijzingen bestaan dat de diefstal van die documenten het werk is geweest van een tot nu toe onbekende extreem-rechtse para-militaire organisatie.

OP 18 februari 1982 werden in een appartement in de Herdersliedstraat in Anderlecht de lijken gevonden van de 31-jarige Alfons Vandermeulen en de 44-jarige Francesca Arcoulin. Zij waren allebei gewurgd en van dichtbij in het hoofd geschoten. Omdat het er veel van weg had dat de beide slachtoffers door beroepsdodgers waren terechtgesteld en omdat er niets was gestolen, werd aanvankelijk gedacht aan een afrekening binnen het milieu, al was er over de slachtoffers niets in die zin bekend. Marcel Barbier werd indertijd wel ondervraagd omdat zijn vriendin vroeger getrouwd was geweest met Vandermeulen, maar hij kon een sluitend alibi voorleggen. Het onderzoek leek op een dood spoor te zitten.

Op 16 augustus 1983 werd Barbier dan in Vorst aangehouden na een ruzie met zijn broer waarbij hij op omstanders had geschoten. Bij een huiszoeking ontdekte de politie dan geheime militaire documenten, waaronder gekodeerde boodschappen van de Nato, gedetailleerde aanvalsplannen en lijsten van geficheerde personen. Begin september volgde dan een tweede aanhouding van een huisgenoot van Barbier, Michel Libert, bij wie ook allerlei geheime documenten werden aangetroffen. Libert, die net als Barbier bekend staat om zijn extreem-rechtse sympathieën en die ook een tijdje deel uitmaakte van het Front de la Jeunesse, werkte tot voor kort als beroepsvrijwilliger op de generale staf van het leger in Evere waar de documenten zouden gestolen zijn. (Zie D.M. van 21 en 22.9). Is het nog altijd niet erg duidelijk waarvoor die documenten moesten dienen (volgens sommige bronnen uit de omgeving van het Front de la Jeunesse zouden zij bestemd zijn voor een Syrisch geheim agent), dan zijn er toch steeds meer aanwijzingen dat Barbier en Libert handelden in opdracht van een tot nog toe onbekende, extreemrechtse, para-militaire organisatie, de Westland New Post (W.N.P.) waarvan zij beiden lid zijn en die werd opgericht door een bekend extreemrechtse personage, Pol Latinus.

Aan Le Soir zou die Latinus verklaard hebben dat de W.N.P. voor een vreemde mogendheid van het Westerse blok werkt en strijdt tegen de Sovjet-infiltratie in België. De diefstal van de militaire documenten, die

gepubliceerd zouden geweest zijn in een intern blad «Alting», zou bedoeld geweest zijn om aan te tonen dat het transmissiecentrum van de generale staf een echte spiegel is en dat de staatsveiligheid gefiltreerd zou zijn

door de K.G.B., de Russische geheime dienst. Binnen of naast de W.N.P. zou nog een andere organisatie bestaan, «Iggdrazil» of «Irminsul» (wat in het Keltisch de levensboom of eik zou betekenen), en waarvan Barbier en Libert ook lid zijn.

Latinus en de al even illustere Karl De Lombaerde, een gewezen officier van de Waffen SS, staan aan het hoofd van die groep, waarvan ook twee Brabantse scouts-groepen deel uitmaken.

Irminsul zou ook de sleutel zijn tot de tweevoudige moord in Anderlecht. Barbier, die met de ex-voorzitter van Vandermeulen volgens een keltische rite zou gehuwd zijn, zou opdracht gekregen hebben om de door zijn vriendin gehate Vandermeulen te likwidieren. Hij pleegde die moord samen met een ander extreemrechtse figuur, Eric Lamers die enkele dagen geleden in een bunker in het fort van Dave in de buurt van Namen werd aangehouden. Het vreemdste in dit alles is misschien nog wel dat één van de tipgevers van de gerechtelijke politie in deze zaak Latinus zelf zou zijn. Hoe één en ander valt te rijmen, wordt misschien in de komende dagen duidelijk. (P.GE)

Nieuwe ontdekkingen over 7/10

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Het gerechtelijk onderzoek naar het uitlekken van geheime NATO-documenten heeft tot de ontdekking geleid van een para-militaire en semi-klandestiene organisatie die onder de naam «Westland New Post» (WNP) niet alleen extreemrechtse lijkt maar vooral goed geïntroduceerd is bij officiële Belgische inlichtingsdiensten.

DE organisatie WNP was totnogtoe zogoed als onbekend maar blijkt nu toch al een tijdlang jongeren tussen 7 en 20 jaar te organiseren onder het mom van scoutisme. WNP beschikt inderdaad over twee scouts-groepen die nog tijdens het weekend in het bijzijn van een journalist van Le Soir en sommige ouders van de betrokken kinderen in de buurt van het Waalse stadje Quenast een groot nachtspel organiseerden. Deze scouts-groepen hangen af van de vereniging «Irminsul» die tot voor kort nog «Iggdrazil» heette. Beide benamingen verwijzen naar figuren en symbolen uit de oude keltische mytologie die wel vaker door extreemrechtse groepen worden aangewend samen met de bijbehorende runotekens. Achter deze zogenaamde «jeugdbeweging» gaat inderdaad een organisatie schuil die verrekende vragen oproept waarover het parket in Brussel voorlopig niets kwijt wil. Deze organisatie, de WNP, was tijdens het nachtspel voor kinderen' dit weekend en Quenast vertegenwoordigd door twee figuren die in het verleden elk op hun manier al in de kijker liepen in verband met

de Nieuwe Orde en extreemrechts. Het zijn Karel Delombaerde (74) en de veel jongere Paul Latinus, beiden uit Brussel. Zij blijken kaderfuncties te vervullen in de wat geheimzinnige hiërarchie van de WNP-organisatie.

Karel Delombaerde, die zich ook de voornaam Charles toemeeft en een tijdlang verbonden was aan het eliteire, rechtse magazine L'Eventail in Brussel, was één van de Vlaamse legerofficieren die tijdens de Duitse krijgsvangenschap in het kamp van Lückenwalde terecht kwam en waarover Maurice De Wilde uitvoerig handelde in enkele uitzendingen van zijn serie over de Nieuwe Orde. Delombaerde behoorde tot de circa 135 Vlaamse officieren die door de Duitse overheid apart in Lückenwalde werden ondergebracht omdat de meesten onder hen lid waren van de Luitenant De Winde Kring van Verreydt en Reeckmans. Vooral door toedoen van hun leider Verreydt tekenden de meeste van deze Vlaamse officieren een politieke principesverklaring waarin stond dat zij het nationaal-socialisme waren toegedaan, en dat zij dankzij de Duitse overwinning de nieuwe orde in Vlaanderen wilden vestigen. Enige tijd later werden zij dan ook met dit doel door de Duitsers vrijgelaten. De meesten van hen namen belangrijke taken op bij de uitbouw van de nieuwe orde in ons land. Zo werd kolonel Van Coppenolle uit Lückenwalde de eerste hoofd van de algemene rijkspolitie en vanaf 1943 korpsvervoer van de Belgische rijkswacht. Lückenwalder Karel Delombaerde werd in augustus 1941 bij zijn terugkeer uit krijgsvangenschap opgeleid in de nieuwe politie-school van Deurne die Binnenlandse Zaken onder leiding van Romsée had opgericht. Vandaar vertrok Delombaerde naar één van de paramilitaire «hulptroepen» van de Nieuwe Orde, de Boerenwacht, die in het kader van de Nationale Landbouw- en Voedingskorporatie werd opgericht onder het gezag van sekretaris-generaal De Winter. Hij werd er onder meer belast met de politieke scholing

van de kaders van de Boerenwacht. Weer later kwam Delombaerde als kader terecht bij de Fabriekswacht, één andere paramilitaire militie die vooral werd belast met het bewaken van militaire installaties. De Fabriekswacht funktioneerde na de geallieerde landing als «Flak-Brigade» voor de luchtafweer, één van de hulptroepen van het Duitse leger. Volgens Le Soir werd Delombaerde nadien nog officier aan het Oostfront (dus de Waffen SS) en veroordeelde een Belgische krijgsraad hem daarvoor in 1947 tot de doodstraf. Delombaerde werd echter in 1951 vrijgelaten.

Dat dezelfde Delombaerde anno 1983 nog opduikt bij de opleiding van jongeren in één extreemrechtse organisatie is een verrassing. In de voorbije jaren liep de man niet meer in de kijker in extreemrechtse kringen. De andere kaderfiguur, die zichzelf de stichter noemt van deze WNP, Paul Latinus, liep van zijn kant de jongste jaren wel in de kijker. In 1978 was hij een kaderlid van het extreemrechtse Front de la Jeunesse. Hij bouwde er voor Front-leider Dossogne een eigen inlichtingsdienst uit en organiseerde anti-terreur vormingskampen voor Front-militanten. Kort nadien was hij, volgens de toenmalige voorzitter van de Brusselse PSC, Christian Dumon, met de teun van de kristelijke vakbondsmans uit Soignies lid geworden van de CSC. Een jaar later werd hij PSC-lid in de gemeente Molenbeek. Einde '78 werd hij als BTK'er aangeworven in de functie van beroepsadviseur op het gewestelijk bureau van de RVA in de hoofdstad. Tot januari '80 kon hij van daaruit via het opzetten van allerlei BTK-projecten infiltreren in een lange reeks linkse en progressieve organisaties. De bekroning van deze infiltratie langs de linkervleugel van de PSC — en dus niet via de CEPIC — kwam in december '80 toen hij door staatssecretaris van het Brusselse gewest Cécile Goor (PSC) als attaché werd opgenomen in haar kabinet. Maar enkele dagen later reveleerde het weekblad Pour zijn extreemrechtse bindingen en Lati-

nus verdween prompt met de noorderzon voor enkele maanden naar Latijns-Amerika. Bij een huiszoeking in een ander Front-dossier had de politie bij hem thuis op 7 januari '81 ook enkele wapens in beslag genomen maar toen hij in maart '81 terug opdukte in Brussel, werd hij niet verontrust. Er werd Latinus tot nu toe gerechtelijk niets ten laste gelegd. Zijn infiltratie in de PSC zorgde in het voorjaar van '81 bij de PSC (voorzitter: VdB) wel voor heel wat politieke beroering.

Latinus beweert nu dat hij de WNP heeft opgericht om aan te tonen dat de Belgische staatsveiligheid gefiltreerd is door KGB-agenten. Ten bewijze heeft de WNP aan enkele van haar militanten, zo luidt het, opdracht gegeven geheime NATO-documenten te stelen bij het Centrum voor Transmissie en Radio-Kommunikatie in Evere. Die stukken werden nadien, zo luidt de versie Latinus, met opzet in het WNP-tijdschrift «Alting» afgedrukt. Dat er wel rapporten bij de militaire veiligheid over de zaak werden opgesteld maar dat de staatsveiligheid op Justitie van haar kant niet heeft gereageerd, bewijst de KGB-infiltratie daar, zo beweert nu WNP-leider Latinus. Er zouden ook contacten bestaan tussen WNP en Irminsul enerzijds en agenten van officiële veiligheidsdiensten. Weer andere agenten zouden door de hele zaak in een lastig parket komen te staan. Maar dit zijn oorlopig niet meer dan geruchten uit extreemrechtse hoek. Wel valt op dat een campagne, waarin de staatsveiligheid ervan wordt beschuldigd KGB-infiltranten te herbergen, al eerder werd op gang gebracht in net dezelfde bewoordingen door baron Benoit de Bonvoisin, de vroegere CEPIC-leider. Het Brusselse parket verricht momenteel inderdaad een onderzoek tegen de staatsveiligheid op klacht van de Bonvoisin. Maar of Latinus en de Bonvoisin niet toevallig op dezelfde vijand mikken, dat weet men alleen bij de inlichtingendiensten zelf. (WDB)

8/10 Twee veiligheidsdiensten in opspraak

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Het ziet er meer en meer naar uit dat de twee belangrijkste Belgische spionagediensten, de SDRA van Landsverdediging en de Staatsveiligheid op Justitie, gekompromitteerd zijn in de organisatie en de actie in ons land van een extreemrechtse groep die internationaal vertakt is.

VERSCHILLENDE agenten van de Belgische staatsveiligheid zijn al sedert 1981 aktieve leden van de paramilitaire extreemrechtse groep WNP. Deze groep, die werd opgericht door een kern van militanten die in 1980 het Front de la Jeunesse verlieten, staat onder de leiding van Paul Latinus, een kontractueel informant van de Belgische staatsveiligheidsdiensten. Latinus, die zelf beweert aan journalisten dat hij al jaren werkt voor een Amerikaanse inlichtingsdienst, organiseerde met WNP-kaders de diefstal van geheime NATO-documenten in het Transmissiecentrum van de Generale Staf van het leger in Evere. Verschillende militairen die daar werkten stonden in relatie met Latinus of waren lid van WNP. Nochtans worden alle militairen die geheime NATO-documenten in het Transmissiecentrum van Evere in handen krijgen of moeten overhandigen nu regel aan een streng veiligheidsonderzoek onderworpen door de Belgische militaire veiligheidsdienst SDRA. Dat de SDRA-leiding zulke verregaande laksheid aan

de dag heeft gelegd dat geheime NATO-stukken («cosmic» naar verluidt) in handen zijn geraakt van een internationale extreemrechtse organisatie doet vragen rijzen naar de verantwoordelijkheid voor dit alles. De SDRA, die momenteel geleid wordt door kolonel Paul De-trembleur, heeft enkele jaren geleden al één van haar hogere officieren, die was belast met de interne veiligheid van de dienst, majoor Henri Dossogne, moeten wegpromoveren als militair attaché in Berlijn omwille van zijn extreemrechtse bindingen. Majoor Henri Dossogne behoort, net als para-kommandant Tony Dossogne tot de familie van Front-leider Francis Dossogne. Blijkbaar is bij sommige SDRA-verantwoordelijken het anti-kommunisme nog steeds zo virulent dat ze ver verzelt zijn geraakt in extreemrechtse vaarwater. Een andere verklaring voor de laksheid van de SDRA tegenover de veiligheidslekken vanuit Evere naar het extreemrechtse WNP van Paul Latinus is voorlopig inderdaad niet voorhanden. Niet alleen Defensie-minister Vreven zit hiermee met een probleem van politieke verantwoordelijkheid. Ook minister van Justitie Jean Gol kan zich aan netelige vragen verwachten. Volgens het dagblad Le Soir hebben inderdaad minstens vier agenten van de staatsveiligheid, die van Gol rechtstreeks afhangt, zich sedert twee jaar geëngageerd in de WNP van Paul Latinus. Eén van hen, een commissaris bij de staatsveiligheid, zou volgens de krant, in november 1981 (les) gegeven hebben aan de paramilitaire kaders van deze WNP. Deze staatsambtenaar gaf de WNP-fascisten onderricht in het schaduwken en opsporen van personen en het infiltreren van politieke groepen. Bij de overdracht van deze vakkennis liet de commissaris zich op de WNP-vergaderingen bovendien flankeren door een zekere Ferrari-Calmette, een Franse

specialist in gevechtstechnieken en voormalig OAS-lid. Aan deze lessen van de Kommissaris werd onder meer deelgenomen door WNP-kaders die inmiddels tegenover de gerechtelijke politie bekend hebben dat zij in het ene geval schuldig zijn aan de heling van Nato-dokumenten en in het andere geval de daders waren van een dubbele moord (cfr. onze krant van gisteren). Het vermoeden bestaat dat sommige agenten van de staatsveiligheid contact onderhielden met de WNP-organisatie om daarover te berich-

ten aan hun chefs op de Meeussquare. Maar dit motief kan nog moeilijk worden aangevoerd vermits nu blijkt dat WNP intussen ongestoord met geheime Nato-papieren uit onze Generale Staf kon rondzeulen en er zelfs allusies op maakte in haar tijdschrift «Alting» zonde dat daar van officiële zijde ook maar een klein stokje werd voorgestoken. Ook klemt de vraag hoe twee kaders van de WNP, Barbier en Lam-

mers, op bevel van hun WNP-chef Libert op 18 februari '82 in Brussel, een weerzinwekkende dubbele moord konden begaan zonder dat ook daarvan iets uitlekte. Zowel voornoemde geheime Nato-dokumenten als de daders van deze dubbele moord kwamen nl. meer dan anderhalf jaar na de feiten, onlangs puur toevallig in het vizier van het parket. Dat het zover kwam is namelijk niet toe te schrijven aan de waakzaamheid van de twee belangrijkste Belgische veiligheids-

diensten maar aan een straatgevecht waarbij in augustus jl. in Vorst een WNP-kaderlid, Michel Barbier, door de gemeentepolitie werd ingerekend. Pas nadat Barbier ook in het bezit bleek te zijn van de geheime Nato-stukken en aan het praten sloeg over de WNP-organisatie waartoe hij behoort, vervulde WNP-stichter Paul Latinus plots zijn taak van informant van de staatsveiligheid en verklipte hij zijn kompanen Barbier als dader, WDB

FASCISTEN IN STAATSVEILIGHEID

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — In het kabinet van minister van Justitie Gol en bij de Staatsveiligheid (SV) is er beroering rond de vier ambtenaren van de SV die actief zijn in de internationale fascistische organisatie Westland New Post (WNP). Slechts twee van de vier, zo moet de minister nu toegeven, infiltreerden de WNP in dienstverband. De andere twee, een hoofdkommissaris en zijn adjunkt, handelden blijkbaar uit politieke overtuiging.

HET is de eerste maal sedert lang dat in ons land nu bewijzen voorliegen van infiltratie van de Staatsveiligheid op Justitie door een ronduit fascistische organisatie. Westland New Post bestaat nog maar drie jaar en is er toch in

gelaagd al zulke nauwe banden te creëren met de Staatsveiligheid dat men nog slechts met moeite kan uitmaken of hier Staatsveiligheids-agenten echte fascistien werden dan wel omgekeerd. Minister van Justitie Gol verklaarde

aan Le Soir tijdens het weekend: «Voor wat de aanwezigheid betreft van agenten van de Staatsveiligheid waarvan uw krant vrijdag heeft melding gemaakt (nvdr: vier SV-agenten zijn volgens Le Soir actief in WNP) kan ik U zeggen dat minstens twee onder hen in bevolen dienst handelen bij het infiltreren van deze extremistische groepen. Ik geef ook toe dat sommige leden van WNP en Irminsul nu en dan als informanten zijn opgetreden voor de Staatsveiligheid. De gemiltreerde agenten hadden tot taak de leden van deze groeperingen te identificeren en daarover verslag uit te brengen. De Staatsveiligheid treft geen verwijt. Ik heb dit zorgvuldig punt voor punt nagezien en ik ben van mening dat deze dienst naar behoren functioneert. Het is een perfect instrument».

De minister van Justitie heeft met deze verklaring de politieke verantwoordelijkheid genomen voor het optreden van de Staatsveiligheid in deze zaak. Vermits er momenteel een uitgebreid gerechtelijk onderzoek aan de gang is naar de met name terroristische activiteiten van de organisatie Westland New Post en de rol daarin van ambtenaren van Justitie, neemt waarnemend premier Gol met deze verklaring grote risico's. Gebleken is immers dat de twee andere agenten, die de minister niet durft te dekken, een hoofdkommissaris en zijn adjunkt zijn. Beide ambtenaren vervullen al meer dan twee jaar een leidende rol in deze fascistische organisatie samen met de stichter ervan, Paul Latinus, ook een informant van onder meer de Staatsveiligheid. Er zijn ernstige aanwijzingen dat

WNP als parallelle politie

Gol door extreem-rechts

12/10

gemanipuleerd

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Minister van Justitie Jean Gol krijgt het steeds moeilijker om de relaties van diverse politiediensten op zijn departement met de extreemrechtse organisatie Westland New Post te verdedigen. Niet alleen waren al zijn belangrijke ambtenaren van de Staatsveiligheid erg actief in deze WNP. De stichter en één van de financiers ervan, een invloedrijke Saoediër in Brussel, staan al een tijdlang in verbinding met diverse officiële politiediensten op Justitie. De vraag kan gesteld of minister Gol door zijn administratie wel adequaat geïnformeerd wordt over de werkelijke draagwijdte van de contacten die er sedert twee jaar bestaan tussen een ganse reeks politiemannen en veiligheidsambtenaren en de paramilitaire organisatie Westland New Post. Naast de infiltratie en de actie in WNP van vier agenten van de staatsveiligheid, waaronder een hoofdkommissaris en zijn adjunkt, hebben diverse leden van de gerechtelijke politie en de BOB vele contacten met de WNP-stichter en voorman Paul Latinus en met één van de financiers van de organisatie, de Saoediër Faez El Ajja. Deze 60-jarige Saoediër verblijft al 10 jaar te Brussel en werd in ons land in 1977 officieel als buitenlands

journalist erkend en ingeschreven. Zijn invloed op de ambassade van Saoedi-Arabië in ons land is erg groot omwille van zijn persoonlijke relaties met het Saoedische vorstenhuis. Faez El Ajja was vroeger advocaat, werd geboren in Syrië en werkt in ons land als korrespondent voor een reeks Arabische kranten waaronder Al Nadwa. Maar Faez verricht ook al jaren parallel inlichtingenwerk. Hij beschikt naar eigen zeggen over een vijftigtal informanten in verschillende Europese landen waaronder België. Eén van zijn agenten in Brussel is de extreemrechtse leider van Westland New Post, Paul Latinus, die zich intensief toelegt op inlichtingenwerk. Latinus was vanaf 1978 een kaderlid van het Front de la Jeunesse en tegelijk lid van de Waalse kristelijke vakbond CSC. Hij wist nadien te infiltreren in tal van linkse organisaties waar hij vermoedelijk ook heel wat gegevens wist in te zamelen. Voor wie? Latinus zelf beweert dat hij al jaren werkzaam is voor een Amerikaanse inlichtingsdienst.

De Saoediër Faez El Ajja en Latinus blijken uit alle politieke en syndikale middens via hun informanten gegevens in te zamelen maar wel in de eerste plaats over linkse militanten. Of achter dit gehele parallelle agentennet er — ondanks het Saoedische uithangbord 8

inderdaad een Amerikaanse inlichtingsdienst schuilgaat, blijft onbewezen. Wel staat het vast dat Faez en Latinus zowel in politieke als politiemiddens over uitstekende relaties beschikken. Beiden kunnen best opschieten met diverse leden van de staatsveiligheid, de gerechtelijke politie en de rijkswacht. Er is zelfs een bekend rijkswachtkolonel-op-rust die in Brussel voor rekening van onder meer Faez allerlei politieke inlichtingen inzamelt. Westland New Post presenteert zich bij al deze politiediensten als de Belgische tak van een internationale organisatie met afdelingen in de VS en andere landen, die zich tot doel stelt de politie een handje toe te steken in de bestrijding van de criminaliteit van de linkse subversie. WNP beschikt in ons land als organisatie over verschillende sekties, zoals een afdeling «Politie» en een afdeling «kontra-spionage». De afdeling «Politie» van WNP wordt de facto mee geleid door een hoofdkommissaris van de staatsveiligheid die onder een schuilnaam opereert. WNP heeft nochtans een ronduit fascistisch politiek programma en structuren die rechtstreeks verwijzen naar het nazisme. Zo dragen de leden van de sekte «Politie» tijdens betogingen, zoals recent in Chooz, een geplastificeerde badge met de vermelding «SIPO», een verwijzing naar de Sicher-

heidspolizei uit de nazitijd. Het SIPO-embleem van WNP is aan verschillende politiediensten bekend waar men de «goede bedoelingen» van deze WNP-militanten blijkbaar erg weinig in twijfel trekt. Op die manier tracht de WNP stilaan te functioneren als een echte parallelle politie- en inlichtingenorganisatie, die dankzij hoge officiële protektie geduld en zelfs verdedigd wordt bij sommige officiële politiediensten. De toenemende psychose rond geweldtenden, zoals die in Waals-Brabant, werkt deze situatie uiteraard nog in de hand. Nu het ongenoegen in politie- en rijkswachtmiddens over het gebrek aan veiligheid van de eigen mensen en ook het gebrek aan personeel en adequaat middelen meer dan ooit tot een syndikaal en politiek tema is uitgegroeid, blijkt een fascistische organisatie als WNP daar heel wat voordeel uit te halen. Of de minister van Justitie in die kontekst wel de juiste gegevens krijgt om de draagwijdte van het gevaar te zien, is zeer de vraag. De minister zou zich zodoende wel eens spoedig in een politiek onhoudbare situatie kunnen manoeuvreren indien hij zijn diensten door dik en dun bij dit alles blijft verdedigen. Dat de WNP bij het parket duidelijk als een terroristische organisatie met internationale vertakkingen wordt gezien, zou nochtans een waarschuwing moeten zijn. (WDB)

deze hoofdkommissaris en zijn adjunkt de kaders van WNP niet alleen politietechnieken bijbrachten maar die ook op het terrein met hen hebben uitgerust. Bij de WNP-militanten Barbier en Libert, die momenteel in voorarrest zitten (de eerste wegens een dubbele moord, de tweede wegens heling van geheime Nato-dokumenten), heeft het gerecht tussentijdse merkwaardige papieren in beslag genomen: onder meer blanco vrijgeleiden van het ministerie van Landsverdediging die de houders ervan toegang verschaffen tot de gebouwen van de generale staf in Evere, geplastificeerde badges van de Westduitse politie die gebruikt werden tijdens recente betogingen om de bescherming te genieten van de ordediensten, een vierkant moderne vuurwapens, verder

helikopters van de rijkswacht, een fischestelsel van personen die mogelijk doelwit konden zijn van terreurakties van de organisatie. Heel wat gegevens wijzen er dus op dat deze extreemrechtse organisatie door sommige hooggeplaatste verzuwensmensen in de Staatsveiligheid en ELDERS gemanipuleerd werd als een soort parallelle inlichtingen- en aktiegroep, dat daarbij vanuit deze organisatie al een dubbele moord werd gepleegd - waarvoor de WNP-militanten Barbier en Lammers nu in de gevangenis verzuwen - en tevens geheime documenten afkomstig van de NATO werden vervoerd en gepubliceerd, bewijst slechts de ernst van de ganse zaak. Het is trouwens niet uitgesloten dat verschillende niet opgehelderde ge-

rechtelijke dossiers van de jongste jaren in de loop van dit onderzoek, net zoals de dubbele moord van februari '82 in Anderlecht, met deze fascistische organisatie in verband staan. Zo blijkt er een spoor te lopen naar de aanslag die, vlak vóór de aanvang van het proces tegen kdt. François van het Nationaal Drug Bureau, op 26 oktober '81 werd gepleegd tegen rijkswachtmaajoor Vernailen in Hekelgem. De majoor had destijds de leiding van het onderzoek in de zaak François en werd bij deze aanslag samen met

zijn echtgenote door kogels ernstig verwond. De auto waarmee de daders die dag de aanslag pleegden, een lichtbruine Mazda 626, bleek gestolen maar eigendom te zijn van een geheimzinnige Saoediër waarvan nu vaststaat dat hij in Brussel de fascistische organisatie Westland New Post gedeeltelijk financiert via de stichter ervan, Paul Latinus. De huidige stand van dit merkwaardig dossier wettigt alleszins dat er op het politieke vlak spoedig een reeks erg precieze vragen gesteld worden aan minister van Justitie Gol. Het antwoord op die vragen moet zo mogelijk de indruk wegwerken dat sommige hooggeplaatste figuren in de schaduw van de huidige rechtse regeringskoalitie de kans krijgen om hun extreemrechtse dromerijen te realiseren. (WDB)

Werk van neo-nazi's

Diefstal NATO - documenten: ^{15/10} nieuwe aanhoudingen

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Het Brussels parket heeft gisteren meegedeeld dat er nu al 6 personen in staat van beschuldiging zijn gesteld, waarvan er 3 zijn aangehouden, i.v.m. de diefstal van geheime documenten op de legerstaf in Evere.

ZIJ zijn allen lid van de neo-nazistische organisatie Westland New Post, waarvoor trouwens een apart onderzoek aan de gang is. Naarmate het onderzoek vordert naar de diefstal van geheime doku-

menten op de generale staf van het leger in Evere (waarbij ook gekoedeerde boodschappen van de Nato werden meegenomen) en naarmate er meer en meer aanwijzingen komen dat een en ander het werk is

gewest van een tot nog toe onbekende neo-nazistische organisatie Westland New Post (WNP), met internationale vertakkingen en met bijzonder goede relaties met bepaalde leden van de Belgische staatsveiligheid en van diverse politiekorpsen, beginnen de onderzoekers zich meer en meer zorgen te maken over de werkelijke omvang en de precieze bedoelingen van de hele zaak. Zoals bekend kwam deze zaak toevallig aan het licht met de aanhouding op 17 augustus in Vorst van een herrieschopper, Marcel Barbier, waarvan bekend was dat hij vroeger lid was geweest van het Front de la

Jeunesse. Bij een huiszochting bij Barbier werden toevallig allerlei geheime documenten van de generale staf aangetroffen, en ook allerlei materiaal dat wees op het bestaan van een rechtse privé-militie. In verband met de diefstal van die militaire documenten zijn ondertussen al 6 mensen in staat van beschuldiging gesteld, waarvan er 3 zijn aangehouden. De arrestanten zijn: Michel Libert die tot in september 1982 als beroepsvrijwilliger was tewerkgesteld op de generale staf in Evere en het echtpaar Jean Peche en Francine Vandenborre, die eveneens op de

generale staf in Evere werken. Twee andere militairen, Frédéric Saussez (eveneens van de generale staf) en een tweede waarvan de naam niet werd bekendgemaakt, werden na ondervraging in staat van beschuldiging gesteld, alsmede Pol Latinus, een gerenomeerd ekstrerechts figuur. Zij zijn alle 6 lid

van de neo-nazistische organisatie WNP, die deel zou uitmaken van de in Beieren opgerichte «National-Sozialistische Ordnung». Tegen die organisatie is trouwens ook een onderzoek geopend in het kader van de wetgeving op de privé-milities en als vereniging van misdadigers. In dat verband werden ook 4 leden van de staatsveiligheid ondervraagd. Zoals door het ministerie van Justitie aan deze krant werd verklaard, waren zij alle 4 in opdracht geïnfiltreerd in WNP. Ondertussen bestaan er echter steeds meer aanwijzingen dat minstens één van hen,

een hoofdkommissaris daarbij zijn boekje te buiten is gegaan. Herinneren we er tenslotte aan dat Marcel Barbier ook nog een dubbele moord in februari 1982 in Anderlecht heeft bekend, en dat daarvoor nog een tweede verdachte, Eric Lamers, werd aangehouden. (P.GE)

een hoofdkommissaris daarbij zijn boekje te buiten is gegaan. Herinneren we er tenslotte aan dat Marcel Barbier ook nog een dubbele moord in februari 1982 in Anderlecht heeft bekend, en dat daarvoor nog een tweede verdachte, Eric Lamers, werd aangehouden. (P.GE)

Neo-nazi militie kreeg hoge ^{14/10} bescherming

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Er zijn nu in totaal al acht mensen in beschuldiging gesteld voor diefstal of heling van geheime NATO-documenten op de legerstaf in Evere. Het gaat om twee leiders van de extreemrechtse privé-militie WNP en zes die militairen waren op het moment van de feiten.

HET dossier van de neo-nazi-militie Westland New Post (WNP) wijst uit dat deze organisatie echte tellen wist uit te bouwen in de transmissie- en radiokommunikatie van de Generale Staf van het leger in Evere. Eén van de leiders van WNP, Michel Libert, was er werkzaam van 1976 tot augustus '82 als beroepsvrijwilliger. Vermits de diefstal van de NATO-documenten niet eenmalig was — het ging om een serie documenten — en meer dan een jaar na de feiten louter toevallig in augustus '83 werd vastgesteld door de gerechtelijke politie, rijzen er tal van vragen over de beveiliging

van de Generale Staf in het algemeen. Men wacht met name nog steeds op enige verklaring vanwege Landsverdediging over dit manifeste falen van de militaire veiligheidsagenten (SGR-SDRA). Het is de taak bij uitstek van de SGR-SDRA om de vitale onderdelen van de legertop te beveiligen en het personeel te controleren op mogelijke lekken van militaire geheimen. Dat een neo-nazi organisatie als WNP er niet alleen in is geslaagd om het transmissiecentrum in Evere te infiltreren, maar bovendien in verbinding stond met een buitenlands inlichtingsagent, de Sa-

oediër Faéz Al Ajjaz, is in strijd met de meest elementaire NATO-voorschriften terzake. Het misbaar dat regelmatig wordt gemaakt wanneer KGB-agenten erin slagen om de hand te leggen op zulke documenten; steekt bovendien schriak tegen het absolute zwijgen dat nu in deze zaak met neo-nazis wordt bewaard. Vanwaar dit manifest hantieren van twee maten en twee gewichten op Landsverdediging? Gerechtelijk wordt er nu sedert augustus jl. wel werk gemaakt van deze zaak. Het aantal militairen of ex-militairen dat voor diefstal of heling van de NATO-documenten voor rekening van WNP werd in beschuldiging gesteld door onderzoeksrechter Coppieiers 't Wallant, is sedert 14 september jl. inmiddels opgelopen tot zes. Daar komen nog eens twee of drie beschuldigde burgers bij, waaronder WNP-stichter Paul Latinus, die al geruime tijd in betaald dienst werkte voor de Saoedische «journalist» Faéz Al Ajjaz in Brussel. Deze Arabier beschikt in elk geval

over een aanzienlijk budget waarvoor hij zijn Belgische informanten betaalde. Maar over de herkomst van dit geld en over de bespreking van de ingezamelde informatie, tast men blijkbaar nog steeds in het duister. Het motief van Faéz Al Ajjaz was in elk geval anti-kommunisme en dat is op zichzelf wellicht een aanduiding. Maar WNP is, zoals gemeld, sedert vorige week ook als organisatie het voorwerp van een apart onderzoek op basis van de wet van 1934 op de privé-milities. Onderzoeksrechter voor dit dossier is mevr. «Lyna». En hier stoot het gerecht op een perfect georganiseerde, paramilitaire en internationale neo-nazistruktuur. (WNP) hangt als Belgische afdeling van deze organisatie inderdaad af van een hoofdkwartier in de West-Duitse stad Keulen, van waaruit ook afdelingen worden geleid in tal van andere landen, waaronder de Verenigde Staten. In al die landen blijkt deze neo-nazi-organisatie erin geslaagd te zijn het vertrouwen te winnen of zelfs de actieve medewer-

king te bekomen van ambtenaren uit de officiële veiligheidsdiensten. De Belgische staatsveiligheid (SV) had twee van haar gewone agenten met een infiltratie-opdracht naar WNP gestuurd en minister van Justitie Gol neemt daarvoor alle verantwoordelijkheid op zich. Anders is het echter gesteld met een hoofdkommissaris van de SV en zijn adjunct, een kommissaris, die actief en leidinggevend meewerkten aan WNP. Deze twee ambtenaren hebben duidelijk de maatregel overtreeden dat mensen met hun dienstgraad niet infiltreren en dat SV-infiltranten in regel niet deelnemen aan acties maar passief rapporteren aan hun chefs. Voornoemde hoofdkommissaris speelde zelfs een leidende rol in twee secties van WNP, met name het Bureau Politie (SI-PO) en het Bureau voor Zionistische aangelegenheden (BOS); een dekmantel voor antisemitische activiteiten. Een van de praktische oefeningen voor de WNP-militanten bestond erin om in januari '82 in een resi-

dentiële wijk van de gemeente Anderlecht dagenlang een vermeende KGB-agent te beschaduwden. Uitgerend een maand later werd die vermeende KGB-agent, Fons Van Der Meulen, samen met zijn vrouw in die wijk ritueel vermoord door twee WNP-militanten, die daarvoor nu gearresteerd werden. De oefening, waaraan twee ambtenaren van de staatsveiligheid hun medewerking verleend hadden, leidde dus wel degelijk tot een concreet en luguber resultaat. Dat tenslotte uit de interne gekoedeerde documenten, die binnen WNP werden opgesteld en circuleerden, duidelijk blijkt dat deze neo-nazi-organisatie over een computerbestand met een geheugen van grote capaciteit moet beschikken, maakt het raadsel zo mogelijk nog groter. Alles wijst erop dat WNP slechts een klein, maar perfect radertje is in een groter politiek opzet. Wie manipuleerde in werkelijkheid de 150 militanten die Westland New Post telt in ons land? (WDB)

Staatsveiligheid manipuleerde ook links ^{21/10} Van neo-nazi's tot Pour

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — De hoofdkommissaris van de staatsveiligheid die in '81-'82 een leidende rol heeft gespeeld in de neonazi-organisatie Westland New Post heet Christian Smets. Smets speelde in de periode '79-'81 tegelijk ook informatie over extreemrechts en over bekende politici door naar het linkse weekblad Pour. Deze topambtenaar wordt momenteel gerechtelijk over deze onverkwikkelijke provokatiepraktijken ondervraagd maar minister van Justitie Gol houdt hem nog steeds de hand boven het hoofd.

HOOFDKOMMISSARIS Christian Smets, die blijkbaar zonder veel moeite zowel de extreem-

rechtse als de extreemlinkse toetsen van het politieke schaaftbord heeft bespeeld, was tot begin '81 bij de

staatsveiligheid belast met het infiltreren van alle extremistische bewegingen in Brussel. Na die datum werd hij overgeplaatst naar de SV-afdeling Charleroi maar in strijd met de elementaire richtlijnen van zijn dienst bleef hij ook van daaruit zeer actief in het Brusselse. Smets overtrad echter meer dan één interne richtlijn van zijn eigen dienst bij het infiltreren van de neonazi-organisatie Westland New Post. Het is immers aan ambtenaren van zijn rang verboden om persoonlijk te infiltreren in politieke extremistische organisaties als die onder administratieve bevoegdheid vallen. Maar, het heet is helemaal van de dam vanaf het ogenblik dat een SV-kommissaris als Smets een neonazi-organisatie zoals WNP op de koop toe systematisch vertrouwd maakt met

de infiltratietechnieken zelf waarvan de staatsveiligheid zich bedient om zulke groeperingen te controleren. Kommissaris Smets gaf aan de WNP-kaders in november '81 en nadien namelijk onderricht in de techniek van het infiltreren van groeperingen, van het schaduwren en opspreken van personen. Dit blijkt uit het gerechtelijk onderzoek dat momenteel volop aan gang is tegen WNP op basis van de wet op de privé-milities. Om die reden werd hoofdkommissaris Smets dan ook al persoonlijk verhoord door de onderzoeksrechter die met het WNP-dossier belast werd door het Brusselse parket. De vraag is dus of ook Smets voor zijn leidende rol in deze neonazi-militie zal worden in beschuldiging gesteld. Het zou ontoelaatbaar zijn

dat ambtenaren in strijd met hun eigen dienstregelingen nazi-activiteiten kunnen ontplooiën waarvoor een hele reeks jongeren straks wel zullen terechtstaan. En het is bovendien onbegrijpelijk dat minister van Justitie Jean Gol nog steeds geen administratieve maatregel heeft getroffen tegen de betrokken ambtenaren. Elke dag dat die maatregel uitblijft wordt de politieke verantwoordelijkheid van de minister er

terzake slechts groter op. Het is namelijk zo dat hoofdkommissaris Smets amper einde '82 vanuit Charleroi terug naar de hoofdstad van de Staatsveiligheid in Brussel werd gehaald om er promotie te maken. Sedertdien is Smets nationaal bevoegd ambtenaar geworden en verantwoordelijk voor de veiligheid van politieke prominenten. Dit

wil zeggen dat deze man nu instaat voor de veiligheid van de premier, de vice-premiers (waaronder minister Gol), ambassadeurs (waaronder die van Israël) en vreemde staats-hoofden en regeringsleiders die ons land bezoeken. Zo was Smets onlangs als topambtenaar belast met de veiligheid van de Franse president Mitterrand tijdens zijn recent bezoek.

Maar het dossier Smets (en sommige van zijn directe medewerkers en chefs bij de staatsveiligheid die wij voorlopig nog buiten beschouwing laten) is nog veel complexer. Zo staat het vast dat Smets in de jaren '79-'81 belangrijke informatie over extreemrechtse groeperingen, die hij ambtshalve inzamelde, heeft

doorgespeeld naar het linkse weekblad Pour van Jean-Claude Garot. Revelaties over paramilitaire oefenkampen van VMO en Front de la Jeunesse in de Ardennen (79), over vooraanstaande politici en hun rol in het zakenleven (80), die Pour bekendheid gaven, kwamen teneinde van Smets. Toen het weekblad Pour ten slotte door extreemrechtse militanten op 5 juli '81 werd in brand gestoken en definitief van de markt verdween, speelde Smets alweer een rol in het gerechtelijk onderzoek dat op een dood spoor terecht kwam en ook toen de redactie van Pour in het najaar '81 het parket deders op een **PRESENTBLAD** kon aanbieden. **WAS HJ INFORMANT.**

Banden met VdB en WNP

Opnieuw paramilitaire organisatie ontdekt

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Terwijl zowel bij de militaire veiligheid als bij het gerecht nog steeds het onderzoek wordt voortgezet naar de klandestiene activiteiten van de neo-nazigroep Westland New Post, duikt nu nog een tweede, met WNP verwante, paramilitaire organisatie op die in Brussel een tijdlang Paul Vanden Boeynants als ere-voorzitter had.

VERSCHILLENDE WNP-militanten hebben tijdens hun ondervraging aan de politie namelijk verklaard dat zij ook instonden voor de paramilitaire bewaking van bijeenkomsten van een organisatie die onder de benaming «Comité d'Ouwendijck» officieel totnogtoe slechts opkwam voor de Belgische dynastie

en voor de eenheid van het land. Nu blijkt dat onder het mom van patriottische en kulturele activiteiten door sommigen in dit Comité d'Ouwendijck zonderlinge bijeenkomsten werden belegd van rechtse politici met extreemrechtse officieren uit leger en rijkswacht. WNP-militanten zouden ingestaan hebben voor de bewaking van één van die vergaderingen die, merkwaardig genoeg, plaatsvond binnen de muren van een legerkazerne, nl. in Tervuren. Minister van Landsverdediging Vliegen zal hierover spoedig enige opheldering moeten verschaffen want men ziet niet goed in hoe een neo-nazi-organisatie op een militair domein kan optreden als veiligheidsdienst voor een politieke bijeenkomst, zelfs indien daaraan werd deelgenomen door sommige officieren.

Vaststaat blijkbaar wel dat verschillende leden van dit zonderlinge Comité d'Ouwendijck door de gerechtelijke politie ondervraagd werden over hun relaties met Westland New Post.

Twee prinsen

Het Comité D'Ouwendijck werd in het voorjaar van 1979 als vereniging zonder winstgevend doel opgericht in Brussel door Patrick Huart, die er voorzitter-stichter

van werd. Stichters waren een aantal franstalige studenten die de tweetaligheid in het land wilden bevorderen. Huart, een extreemrechtse jongeman met goede contacten in kringen van Belgische legerofficieren is momenteel ook lid van het partijbestuur van de PSC-afdeling in Schaerbeek. Hij nam actief deel aan een reeks herdenkingsplechtigheden voor het 150-jarig bestaan van België in 1980. Directeur-generaal van het Comité werd in juni '79 prins Lamoral de Ligne uit de bekende adellijke familie die nauw verwant is met het Belgische en Luxemburgse vorstenhuis. Het doel van Comité d'Ouwendijck bestaat er, blijkens de statuten, in «de Belgen te verenigen rond zijne majesteit de koning en zijn familie als symbolen van de nationale eenheid». Op 15 maart 1980 werd Paul Vanden Boeynants, waarmee Patrick Huart steeds beweerde nauwe contacten te onderhouden, ere-voorzitter van het «Comité commémoratif d'Ouwendijck» voor de 150ste verjaardag van de Belgische onafhankelijkheid. In september '80 werd het ere-voorzitterschap van het Comité d'Ouwendijck zelf, blijkens het Belgisch staatsblad, «aangeboden aan zijn koninklijke hoogheid prins Philippe indien hij zo goed wil zijn dit te aanvaarden», zo luidt de tekst. Tot zover de officiële gegevens over deze onbekende vereniging.

Inmiddels treedt echter in de loop van het gerechtelijk onderzoek aan het licht dat het Comité d'Ouwendijck in werkelijkheid over een aparte militaire organisatie beschikt met eenheden van «rangiers» en «marines», met een interne veiligheidsdienst, met geïnformateerde telefoonverbindingen en afdelingen in Frankrijk en Nederland, zo meldde gisteren het dagblad Le Soir. De voorzitter-stichter Patrick Huart blijkt van zijn kant onbereikbaar. Hij was destijds een tijdlang verbonden aan het kabinet van minister van Landsverdediging Desmaret (PSC-CEPIC), die onlangs het initiatief nam voor een «Beweging voor de eenheid der Belgen».

Tot voor enkele dagen gaf Patrick Huart zich uit als kabinetslid van de Brusselse schepen voor Middenstand Viviane Baro (PSC), een nauwe medewerkster van Paul Vanden Boeynants. Maar op het kabinet van schepen Baro werd ons gisteren meegedeeld dat Huart zopas schriftelijk verzoekt werd door mevr. Baro om in zijn briefwisseling niet langer te verwijzen naar haar kabinet. Mevr. Viviane Baro kreeg overigens vorige zaterdag, zoals reeds gemeld, toevallig af te rekenen met een inbraak in haar privéwoning in Laken maar zij loochent dat hieraan enige politieke betekenis moet worden gehecht. (WDB)

27/10

GOL DEKT

28/10

INFILTRATIE WNP

ONBEHAGEN

BRUSSEL. — Minister van Justitie en vice-premier Jean Gol nam gisteren voor de tv en in het parlement resoluut de verdediging op van de staatsveiligheid en haar verregaande infiltratie in de neonazigroep Westland New Post. Maar anderzijds werd ook bevestigd dat de onderzoeksrechter in het WNP-dossier zówel de chef van de staatsveiligheid als diverse agenten van deze dienst heeft ondervraagd.

DE virulente reactie van de minister werd vanaf woensdagavond uitgelokt door het franstalige weekblad Le Vif. Hierin werd gereveleerd dat mevr. (Lyna) de onderzoeksrechter die in Brussel werd belast met het dossier van de militie Westland New Post, vorige week donderdag was afgestapt in de gebouwen van de staatsveiligheid (SV) aan de Meussquare in Brussel. Het parket heeft dit onmiddellijk bevestigd, eraan toevoegend dat mevr. Lyna daarbij vergezeld werd door de substituit van de procureur en de griffier van de rechtbank, zoals artikel 62 van het wetboek van strafvordering voorziet bij alle onderzoeksdadens. Het parket ontkende echter dat, zoals (Le Vif) ook had geschreven, bij het afstappen vorige donderdag jl. ook dossiers van de staatsveiligheid waren in beslaggenomen.

Inmiddels is ook gebleken dat mevr. Lyna nog begin deze week is teruggekeerd naar de staatsveiligheid om er ditmaal ook administrateur-generaal Raes te ondervragen.

Dit alles bracht minister van Justitie Gol ertoe te eisen dat hij over deze zaak vanaf donderdagmorgen rechtstreeks aan het woord zou komen bij de RTBF-radio, die het nieuws van de onderzoeksdadens bij de staatsveiligheid had overgenomen. De opwinding van de minister is begrijpelijk al was het maar omdat het parket zelden of nooit officieel afstapt bij een administratie van justitie, zoals de staatsveiligheid, om er in het kader van een gerechtelijk onderzoek topambtenaren te ondervragen. De wijze waarop minister Gol bij de RTBF tussenbeide kwam om zentijdig op te eisen leek echter minder ortodoks.

Welk standpunt heeft Gol nu ingenomen ten aanzien van het ganse dossier WNP? Hij stelt vooreerst dat er tegen de ambtenaren van de staatsveiligheid (waaronder vooral commissaris Christian Smets) die in WNP geïnfiltreerd waren «nog geen of misschien helemaal geen gerechtelijk onderzoek aan de gang is of zal

Tot tweemaal toe heeft de minister van Justitie het politiek noodzakelijk geoordeeld om publieke verklaringen af te leggen over een neo-nazi-organisatie die sedert half september het voorwerp uitmaakt van meer dan één gerechtelijk onderzoek. De affaire Westland New Post en de rol van hooggeplaatste ambtenaren van de staatsveiligheid in deze extreemrechtse militie worden hierdoor, op initiatief van vice-premier Gol zelf, nadrukkelijk naar het politieke terrein verschoven. Op een moment dat de minister van Justitie spreekt van een «uiterst gevaarlijke militie met internationale vertakkingen» en de met dit dossier belaste onderzoeksrechter het nodig oordeelt om voor zichzelf extra veiligheidsmaatregelen te vragen, stelt de publieke opinie zich daarbij vanzelfsprekend heel wat vragen.

Enkele essentiële raderwerken van het regime, de staatsveiligheid en de militaire veiligheid, worden door neo-nazi's in opspraak gebracht en, men mag wel zeggen, gedestabiliseerd. Men kan immers niet uit het oog verliezen dat de pers de diefstal van geheime NATO-dokumenten op de Generale Staf in Evere en de rol van de organisatie WNP in een dubbele moord in Anderlecht in feite heeft aan het licht gebracht op initiatief van de plots loslippig geworden leiding van WNP zelf. Dit kadert onmiskenbaar in een ruimer opzet, dat al in 1981 werd op gang gebracht door figuren als baron Benoît de Bonvoisin, om de officiële veiligheidsdiensten in opspraak te brengen. Met welk doel?

Wat er ook van zij, de staatsveiligheid is nu inderdaad 2 jaar later in opspraak gebracht omdat haar wijze van infiltreren van extreemrechts zo ver ging dat het er nu op lijkt dat omgekeerd extreemrechts in de staatsveiligheid wist te infiltreren.

Minister van Justitie Gol verdedigt met vuur de dubieuze werkmethodes van zijn inlichtingsdienst. Hij neemt daarbij grote politieke risico's want het gerechtelijk onderzoek is nog maar pas van start gegaan. Er zal kritiek komen op dit standpunt van de minister want de staatsveiligheid ontsnapt aan elke democratische controle. Het parlement moet dus de minister geloven of niet. Het heeft geen middelen om de woorden van de minister te toetsen aan de feiten. Dat moet veranderen.

Maar de kern van het politiek probleem ligt nog dieper. Wie stuurt er aan op een destabilisatie van onze officiële inlichtingsdiensten? Welke rol spelen sommigen op de staf van de rijkswacht die hierover meer weten en die één en ander graag zien gebeuren? En waarom staan alle politiediensten - ook de rijkswacht - machteloos tegenover de eskalatie van geweld in Waals Brabant die de malaise in gans het politie-apparaat uitgerokend nu nog vergroot? De politici uit alle partijen doen wellicht goed aan om het antwoord op die vragen eens uit te vissen.

Walter DE BOCK

komen. Deze agenten werden door de onderzoeksrechter alleen verhoord als getuigen. De antwoorden die ze hebben verstrekt schonken de onderzoeksrechter bevrediging» zo verklaarde de minister gistermorgen in de RTBF-radio. Vermits het gerechtelijk onderzoek ook voor de minister in principe geheim blijft, vraagt men zich af waar hij die wetenschap vandaan haalt.

Wel heeft Gol er voorzichtig aan toegevoegd dat sankties zouden volgen indien uit het onderzoek mocht blijken dat SV-agenten toch hun medewerking verleenden aan misdadige akties.

Over het optreden van de ambtenaren van de staatsveiligheid bij het infiltreren van de neonazi-groep WNP in 81-82 legde Gol voor de RTBF (op donderdagnamiddag ook in de senaat; op interpellatie van senator Trussart van Ecolo) enkele belangrijke verklaringen af. Vermits de SV administratief rechtstreeks afhangt van de minister van Justitie draagt hij terzake de volle politieke verantwoordelijkheid. Op dit terrein is er immers geen scheiding van machten. Gol beweert dat de SV haar agenten inderdaad infiltreerde in een harde kern van een tiental fascisten, afkomstig uit de vroegere harde kern van het Front de la Jeunesse en die na 1980 in een ganse reeks extreemrechtse groepen optraden, waaronder ook Westland New Post. Hij bestempelde deze organisatie als een zeer gevaarlijke eenheid met internationale vertakkingen en gesofisticeerde werkmethodes. Deze groep werd dus, aldus Gol, ook gefiltreerd met even gesofisticeerde methodes

waarbij in één geval een inspecteur van de SV elementaire informatie verstrekke over infiltratietechnieken. Maar deze inspecteur was terzake geen specialist en deed dit enkel en alleen om het vertrouwen te behouden dat hij genoot in WNP-middeps. Deze en andere gefiltreerde agenten, aldus Gol, hadden daartoe het fiat gekregen van hun hiërarchische oversten aan wie zij over hun werking in WNP regelmatig verslag uitbrachten. Trouwens, aldus de minister, indien deze infiltratiemethodes niet zouden aanvaard worden dan heeft de staatsveiligheid geen reden van bestaan meer vermits zij informatie moet inzamelen over subversieve groepen en spionagezaken.

Over de dubbele moord die werd gepleegd door WNP-militanten in Anderlecht nadat de organisatie het toekomstige slachtoffer een tijdlang had geschaduwd verklaarde hij: «Er ligt geen enkel bewijs voor of zelfs maar een indicatie dat SV-ambtenaren rechtstreeks of onrechtstreeks aan het schaduwden van dit slachtoffer hun medewerking verleend hebben». Tenslotte viel Gol scherp uit tegen degenen die in plaats van de subversie de haken de jongste tijd steeds de staatsveiligheid aanvalfen wanneer zij success boekt in de strijd tegen subversie of spionage (zoals onlangs op Buitenlandse Zaken). «In vele gevallen», aldus de minister, «heeft de staatsveiligheid haar efficiëntie bewezen als instrument voor de verdediging van de democratie en ik heb geen reden om aan de ernst van haar werk en aan haar loyaliteit te twifelen.»

(WDB)

Wie is opdrachtgever ?

Saoediër tussen WNP en wapenhandel

29/10

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL — De Saoediër Faez-Al-Ajjaz, die in nauwe relatie stond met de neo-nazigroep WNP en met diverse politiediensten, blijkt nu ook een goede bekende te zijn van wapenhandelaars die zaken deden met vele landen waaronder Bulgarije.

SEDERT vijf maanden zit in de gevangenis van Nijvel een wapenhandelaar vast die in Waals Brabant betrokken was bij deze illegale wapentransakties. Het gaat om Willy Pourtois, die met medeplichtigen sedert 1976 diverse wapentransakties heeft opgezet waarvan er één werd uitgevoerd in opdracht van de h. Tchtilianov, attaché op de Bul-

gaarse ambassade in Brussel. En in het adresboekje van Pourtois hebben de rechercheurs deze zo met het Brusselse telefoonnummer aange-troffen van Faez-Al-Ajjaz, de zonderting Saoediër die onder meer WNP-leider Paul Latinus onder zijn betaalde medewerkers telt en die ook door WNP gestolen geheime NATO-dokumenten kreeg van Lati-

nus. Wapenhandelaar Pourtois beschikte trouwens over een merkwaardige reeks kontakten. Ook de Westduitse echtgenote van Faez, die in het Spaanse Marbella woont, stond erin vermeld met haar twee telefoonnummers. Pourtois had daarnaast ook telefoonnummers genoteerd in code. Zo staan er in zijn boekje onder meer de woorden vermeld «VG: Loguban». Bij het ontcijferen van de code stelden de rechercheurs tot hun verbazing vast dat achter het codewoord «Loguban» het telefoonnummer schuilt van een hoofdkommissaris van de staatsveiligheid met de initialen VG. Het gaat om één der hoogste ambtenaren bij de staatsveiligheid en één der direkte

medewerkers van de administrateur-directeur-generaal van deze dienst. Wapenhandelaar Pourtois heeft trouwens sedert zijn arrestatie, nu vijf maanden geleden, ook al brieven geschreven naar de staatsveiligheid en blijkt al jaren één van de informanten te zijn van deze dienst. Men gaat er bij de politie blijkbaar van uit dat Faez-Al-Ajjaz dus niet alleen uitstekende kontakten onderhield met de neo-nazi's van WNP maar ook met de illegale wapenhandel. Faez wordt meer en meer de man die opduikt in heel wat gerechtelijke dossiers maar die daarbij nooit officieel werd in beschuldiging gesteld. Tenzij voor een ogenschijnlijk onbelangrijke affaire van auto-

diefstal.

Zoals al gemeld was het uitgerekend de auto van Faez, een Mazda, die in oktober '81 door onbekenden werd gebruikt om in Hekelgem een aanslag te plegen op rijkswachtmajor Vernailen, destijds belast met het gerechtelijk onderzoek naar kommandant François en de leden van diens Nationaal Drugbureau bij de Rijkswacht. De auto werd later in Brussel teruggevonden. Het onderzoek bracht aan het licht dat Faez en zijn garagist André Dehaut uit Else- (inmiddels trouwens ook al veroordeeld voor drughandel tot 3

jaar) in '81 een akkoord hadden gesloten om de Mazda te laten stelen en zodoende de verzekering te bedriegen. Deze diefstal leidde recht naar de aanslag op Vernailen. Faez werd na de aanslag onder-vraagd en bleef één dag in voorar-rest, garagist Dehaut zelfs een ganse maand. Maar Faez loochende de kombine met Dehaut in verband met de diefstal van zijn wagen. Voor deze zonderting autodiefstal-men weet nog steeds hiet wie de Mazda ontvreemde maar mis-schienen weet Faez het wel - wég de Saoediër naar de korrektionele

rechtbank verwezen waar hij bin-kenkort een vonnis kan verwachten. Faez-Al-Ajjaz is onmiskenbaar de man op het kruispunt van heel wat onopgehelderde affaires. Officieel ingeschreven als journalist blijkt hij heel wat informanten van de staats-veiligheid (Latinus, Pourtois), een kolonel van de rijkswacht op rust en diverse leden van de politie onder zijn kennissen te tellen. Maar wie is zijn echte, buitenlandse opdrachtgever?

(WDB)

Onderzoek WNP

Tweede ambtenaar staatsveiligheid in opspraak

4/11

(Eigen berichtgeving)

Naast kommissaris Christian Smets heeft nog een tweede belangrijke ambtenaar van de staatsveiligheid, inspecteur Christian De Roock, een actieve rol gespeeld in de neo-nazi-organisatie Westland New Post. (WNP)

INSPEKTEUR De Roock heeft samen met kommissaris Smets deelgenomen aan ver-re-jarenlang als adjunct van kommis-saris Smets deelgenomen aan ver-re-jarenlang als adjunct van kommis-saris Smets deelgenomen aan ver-re-

nisatie. Men stelt zich steeds meer vragen over de juiste rol van De Roock omdat diverse gegevens erop wijzen dat deze SV-inspekteur nauwe relaties op professioneel en familiaal vlak onderhoudt met zowel het Front de la Jeunesse als WNP. Zo is het hoegenaamd niet duidelijk op welke manier De Roock kon gerekruteerd worden als ambtenaar voor de staatsveiligheid vermits hij een directe familiërelatie is van dokter Alan Devaux uit Brussel, die de laatste jaren één der vijf

leiders was die samen het direktie-komitee vormen van de extreem-rechte organisatie Front de la Jeunesse. Inspekteur De Roock en dr. Devaux zijn schoonbroers. Ambtenaren bij de staatsveiligheid zijn bij hun rekrutering en bij elke promotie het voorwerp van een individueel veiligheidsonderzoek. Familiale bindingen met leden van extremistische groeperingen leveren in de regel een negatief veiligheids-attest op. De Roock kon nochtans ongehinderd zijn loopbaan bij de

staatsveiligheid voortzetten, kreeg zelfs een vertrouwensfunctie als ad-junkt van kommissaris Smets en werd op de koop toe nog belast met infiltratiewerk bij extreemrechtse groepen zoals WNP. Daarom werd De Roock trouwens ook al onder-vraagd door de onderzoeksrechter in verband met de diefstal en heling van NATO-dokumenten door WNP-leden. Mogelijk werd het vertrouwen in De Roock als ambtenaar op Justitie in de hand gewerkt door het feit dat

zijn vader een topfunctie vervult op hetzelfde departement. De Roock senior, die met de ganse WNP-affaire overigens niets te maken heeft, ook al is zijn schoonzoon Devaux één der leiders (gewest) van het Front de la Jeunesse, is eerstenaanzwend kommissaris 1e klasse en dus nummer twee bij Interpol-Belgie op het kommissa-riaat-generaal van de gerechtelijke politie in Brussel.

Rapporten spoorloos

Het blijkt dat inspecteur Christian De Rook in april '82, samen met nog een andere ambtenaar van de staatsveiligheid, heeft deelgenomen aan praktische oefeningen van het «Bureau Politie», de SIPO van WNP in Etterbeek waarbij WNP-militanten opdracht kregen gedurende twee week-ends een dam te schaduwen die in relatie zou gestaan hebben met de terrorist Carlos. WNP funktioneerde bij deze en andere oefeningen openbaar als een soort hulpdienst van de staatsveiligheid. Deze oefeningen op het terrein waren het resultaat van theoretische lessen inzake het schaduwen van personen en het infiltreren van groepen die aan WNP-leden waren gegeven door commissaris Smets van de staatsveiligheid. Zowel Smets als De Rook

speelden een superviserende rol in het «Bureau Politie» van Westland New Post.

Dat minister van Justitie Gol de aktiviteit van beide ambtenaren in WNP verdedigt, doet veronderstellen dat Smets en De Rook aan hun hiërarchische chefs op de staatsveiligheid in de periode '81-'83 regelmatig verslag hebben uitgebracht over hun aktiviteiten in deze organisatie. Dit moet normaal ook het geval zijn voor minstens twee andere agenten van de staatsveiligheid, die onder de kodenamen «Le Chien» en «Le Lapin» ook in WNP infiltreren tijdens die periode. Nogtans is lang niet duidelijk of al die rapporten ook werkelijk bestaan en werden overgemaakt aan de onderzoeksrechter die belast is met de enquête naar WNP als paramilitaire privémilite.

Toen onderzoeksrechter Lina op donderdag 20 oktober vergezeld van haar griffier en de procureur des konings is afgestapt in de staatsveiligheid om er de betrokken ambtenaren-infiltranten en hun chefs te horen als getuigen, is het betaan of niet-bestaan van die rapporten ter sprake gekomen. Heeft de onderzoeksrechter al deze rapporten inderdaad gekregen of slechts een deel ervan? Dat is vooralsnog het geheim van de onderzoeksrechter alleen. Maar indien deze rapporten - en ze moeten veelvuldig zijn - vermits er minstens vier ambtenaren in WNP infiltreren - bestaan, moet de justitie duidelijk kunnen uitmaken of de staatsveiligheid het recht - zoals de wet het voorschrijft - steeds heeft ingelicht over de haar bekende misdrijven waarbij WNP of sommige leden van WNP in de periode '81-'83 betrokken waren.

Welnu, de staatsveiligheid heeft het gerecht vóór augustus '83 nooit ingelicht over de dubbele moord door WNP-leden gepleegd in februari '82 in Anderlecht noch over de diefstal en heling van een ganse reeks geheime NATO-dokumenten op de generale staf van het leger in Evere (in '81-'82). Voor wat dit laatste betreft, en hier gaat het toch om een enorm en langdurig lek in het militair veiligheidsstelsel, heeft de staatsveiligheid blijkbaar ook al niet de militaire veiligheidsdienst geïnformeerd vóór augustus '83. Waartoe dienden dan al die rapporten waarover de staatsveiligheid zou beschikken? De vraag is cruciaal, want zonder deze rapporten ziet men niet in hoe de minister van Justitie de ganse infiltratie-operatie in WNP door de staatsveiligheid kan blijven verdedigen.

(WDB)

Officieren medeplichtig

WNP heeft eigen kommando-troepen

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — De ambtenaren Smets en De Rook, van de staatsveiligheid, die in '80-'82 infiltrerden in extreemrechtse kringen, werden recent door de leiding van Westland New Post in opspraak gebracht omdat ze teveel wisten over het bestaan van paramilitaire kommando-eenheden van WNP en daarvan hun hiërarchische chefs begin '83 op de hoogte brachten.

KOMMISSARIS Smets en inspecteur De Rook, die in '79 werden belast met de penetratie van extreemrechtse groepen, zoals het

Front de la Jeunesse, zijn er in de daaropvolgende jaren in geslaagd het vertrouwen te winnen van heel wat sleutelfiguren van de extreem-

rechtse scène in ons land. De methode, die zij daartoe hebben aangevend, is hen fataal geworden. Zij veinsden niet alleen politieke sympathie, rekruteerden niet alleen betaalde informanten in dit milieu - wat al jaren tot de geplagenheden van de staatsveiligheid hoort - maar zij gingen ook heel wat verder, zoals deze krant al heeft gemeld, om het vertrouwen van de extreemrechtse bendeleiders zo lang mogelijk te behouden. Smets heeft bovendien lange tijd WNP persoonlijk benut als zijn privé-inlichtingsdienst en zich daarbij kenbaar gemaakt als lid van de staatsveiligheid. Dat deze ambtenaren daarbij menige richtlijn van hun dienst overtraden, heeft uiteindelijk WNP-leider Latinus in staat gesteld om deze ambtenaren op hun beurt te chanteren. Latinus was niet alleen een informant van de staatsveiligheid maar ook van de rijkswacht.

Zodra het voor de WNP-leiding duidelijk werd dat Smets en De Rook slechts aktief hun steun hadden verleend aan de groep om er meer informatie over los te krijgen en daarover te rapporteren aan hun hiërarchische chefs in de staatsveilig-

heid, heeft Latinus niet geaarzeld om hen vanaf september jl. bij de gerechtelijke politie en ook via de pers in opspraak te brengen en hen als SV-agenten te «verbranden». Dat een extreemrechtse, paramilitaire milite erin geslaagd is de fouten van dit tweetal ambtenaren nu te exploiteren en de staatsveiligheid hierdoor in opspraak te brengen, bewijst vooral hoe groot de greep van sommige fascistische elementen op vitale onderdelen van het staatsapparaat, zoals de veilig-

heidsdiensten, inmiddels in dit land geworden is. SV-ambtenaren die zich in hoofdzaak met extreemlinkse subversie bezighouden werden inderdaad nog nooit op dergelijke wijze «ontmaskerd» voor de publieke opinie. Commissaris Smets heeft het ontstaan van gevaarlijke nieuwe extreemrechtse splintergroepen vanuit het Front de la Jeunesse na 1980 op de voet gevolgd. Het is maar in de loop van '81-'82 dat WNP daarbij geleidelijk als de meest gevaarlijke groep voor is gekomen. Op dat moment had Smets in deze groep al

8/11

Rond die tijd ontdekte Smets ook het bestaan in WNP van klandestiene, volwaardig militair getrainde kommando-eenheden die de naam CODI dragen en die momenteel nog steeds bestaan. Deze CODI beschikken over militair-technische richtlijnen, door de WNP-leiding met het codewoord PUMA bedacht. Volgens experts zijn deze PUMA-richtlijnen voor de kommando-eenheden van WNP militair-technisch zo deskundig opgesteld dat ze alleen het werk kunnen zijn van één of meer hogere leger- of rijkswachtofficieren (stafbevehouders bv.). Deze ontdekking is er de oorzaak van dat men in gerechtelijke kringen het WNP-dossier veel ernstiger opneemt dan aanvankelijk het geval was. Vooral ook op de generale staf van het leger en bij de militaire veiligheid wordt nu, parallel aan het onderzoek van de gerechtelijke politie, gespeurd naar de opmerkelijke lekken in het militair veiligheidsstelsel in Evere en naar de mogelijke medeplichtigheid van Belgische officieren met de neo-nazi's van WNP.

(WDB)

Geheime zitting in Kamer over WNP

8/12

(Eigen berichtgeving)

BRUSSEL. — Erg uitzonderlijk heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers dinsdagmiddag totaal onvoorzien besloten om in geheime zitting te vergaderen. Reden daartoe was de interpellatie van SP-kamerlid Van den Bossche over Westland New Post en het antwoord daarop van minister van Justitie Jean Gol.

MET enige vertraging en een week na de senaat kwam gisteren de zaak WNP ook in de Kamer aan bod. Nadat kamerlid Van den Bossche hierover een reeks vragen gesteld had, waarbij vooral de rol van de staatsveiligheid tegenover extreemrechtse centraal stond, weiger-

de minister Gol in zijn antwoord om in openbare zitting meer in detail te treden. Daarop replikeerde kamer voorzitter Defraigne - de kersverse liberale minister van staat - dat hij bereid was om, met instemming van de aanwezige kamerleden, prompt over te schakelen op een geheime

zitting. Die procedure bestaat erin dat, buiten de kamerleden zelf, iedereen het parlementair halfrond dient te verlaten (tribunes ontruimd, vertaaldiensten, stenografische verslaggevers en bodes, journalisten, enz...) en dat de deuren van de Kamer gesloten en langs de buitenkant bewaakt worden. En vermits minister van Justitie Gol en de aanwezige kamerleden het daarmee eens waren, vergaderde de Kamer gisteren van 12u.15 tot circa 13 u. in geheime zitting. De minister had op dat moment in antwoord op de interpellant al ten dele herhaald wat hij vorige week verklaard had in de senaat. Achter gesloten deuren wou hij echter wel meer details kwijt die nieuw waren in verband met de WNP-affaire. Zo

reveleerde Gol dat de diensten van de staatsveiligheidsdiensten (SGR) op Defensie op de hoogte brachten van het bestaan van het extreemrechtse tijdschrift Alting waarin, onder gedekodeerde vorm, de geheime NATO-telexen stonden afgedrukt, die WNP-leden bemachtigd en ontcijferd hadden op het Transmissiecentrum (CTR) van de Belgische generale staf in Evere. De staatsveiligheid bezorgde, zo zei Gol gisteren, zelfs een exemplaar van Alting aan de militaire veiligheid. Minister van Defensie Vreven zal nu wel enige opheldering moeten verschaffen over het feit dat zijn militaire inlichtingsdienst desalniettemin geen enkele maatregel trof om het lek in Evere op te sporen en

te dichten vooraleer een jaar later de heling van deze NATO-telexen door WNP toevallig werd ontdekt door het Brusselse parket, nl. in september '83. De minister van Justitie gaf verder ook voor de eerste maal toe dat de staatsveiligheid in het verleden - in beperkte mate - extreemrechtse groepen en hun leden opdracht gaf informatie in te zamelen over hun extreemlinkse tegenvoeters, en omgekeerd, Gol verklaarde dat hij inmiddels opdracht gaf aan de staatsveiligheid om deze gevaarlijke praktijken stop te zetten. De minister loochende evenwel dat de SV de hierdoor ingewonnen informatie liet uitlekken naar derden buiten de dienst zelf.

Over de directe familierelatie van

SV-inspecteur Christian De Rook - die met zijn kollega Smets was geïnfilteerd in extreemrechtse kringen - met dr. Alain Devaux, één van de leiders van het Front de la Jeunesse, verklaarde Gol aan Van den Bossche: De Rook trad bij de SV in dienst in 1975 en de familierelatie met Devaux kwam, via een huwelijk, in 1976 tot stand. Maar De Rook rapporteerde dit spontaan aan zijn chefs en onderhield slechts sporadische relaties met zijn schoonbroer Devaux. Op de repliek van het Gentse SP-kamerlid of een analoge familierelatie van een SV-ambtenaar met bv. een ABVV-militant dan ook niet op bezwaren van de SV-hiërarchie zou stuiten, antwoordde Gol bevestigend.

(WDB)

NEGEN VRAGEN AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE, JEAN COL.

Liga voor de Verdediging van de Rechten van de Mens
Perskonferentie 8 november 1983

De minister van Justitie heeft - ook in dit dossier - de gewoonte om niet te aarzelen om te reageren wanneer hij onjuistheden meent te bemerken in de pers in materies die hem aanbelangen. Daarom is een blik op hetgeen waarop hij niet reageerde al even merkwaardig dan zijn eigenaardige reactie zelf. Hier volgen dan de verschillende punten, die stuk voor stuk in de pers verschenen, en waarvan hij kennis had toen hij zich over de zaak uitgebreid uitliet op 27 oktober 's morgens op de RTBF-radio. Het zijn punten die hij toen niet behandelde.

Het feit alleen dat de Minister van Justitie er toen meende over te moeten over zwijgen, lijkt te bevestigen dat ze met de waarheid stroken.

1. De Minister van Justitie nam, zonder evenwel zijn naam te noemen, de verdediging op van Christian Smets. Nochtans werd in de pers ook gesproken over een tweede agent van de staatsveiligheid, die samen met Smets de W.N.P. infiltreerde. Het blijkt nu dat het zou gaan om inspecteur Christian De Roock, waarvan gezegd wordt dat hij een directe familie-relatie is van Alain Devaux, die betrokken is in de leiding van het Front de la Jeunesse, extreem-rechtse beweging, waaruit een deel van de initiatiefnemers van W.N.P. afkomstig zijn. Hoe is het mogelijk dat, hoewel ambtenaren van de staatsveiligheid een ernstig veiligheidsonderzoek ondergaan, een met een leider van een extremistisch geachte groepering direct verwante ambtenaar, de opdracht krijgt te infiltreren in een ideologisch analoge groepering?

2. Volgens de Minister van Justitie handelde Smets in opdracht. Hoe is het dan mogelijk dat minstens anderhalf jaar nadat Smets die opdracht met succes aan het uitvoeren was, er twee ambtenaren van de staatsveiligheid ('le lapin' en 'le chien'), de opdracht krijgen te infiltreren in W.N.P.-Brussel, zonder dat ze kennis hebben van de persoonlijke infiltratie in dezelfde organisatie, in dezelfde zone, door kollega's.

3. In de pers is melding gemaakt van twee evident lijkende interne regels die steeds toegepast worden bij infiltratie door de staatsveiligheid:
a) nooit buiten zijn eigen zone optreden
b) nooit zelf infiltreren.

Volgens de niet geloochenstrafte informatie was Smets, gelast met de sekte extremisme te Charleroi, toen hij het W.N.P. te Brussel infiltreerde. Hoe komt het dat hij persoonlijk en buiten de zone waarvoor hij verantwoordelijk was kon optreden? Werd hiervoor een van de algemene regel afwijkende speciale opdracht gegeven? In bevestigend geval, welke beweegredenen werden voor dergelijke afwijking gebruikt?

4. De Minister van Justitie beweert dat de lessen die Smets gaf enkel 'elementair' waren. Hij ontkent enige betrokkenheid van staatsveiligheidsagenten in de oefening in de 'rue Pastorale' in januari 1982. Hij ontkent daarentegen niet de betrokkenheid van dezelfde agenten in de oefening 'Esperanza' van april '82. Bestaat er nochtans geen betrokkenheid wanneer men weet dat:

- de oefeningen, de praktische uitvoering vormden van de theoretische lessen en daarmee een geheel vormden
- de oefeningen in ieder geval niet uitgevoerd kunnen worden zonder de theoretische lessen, waarvan ze het praktisch verlengstuk vormen

- leden van de staatsveiligheid wel betrokken waren, bij wijze van begeleiding bij de oefening 'Esperanza'. Het komt toch bevreemdend overdat ze niet betrokken waren in een oefening, die drie maand vroeger plaatsgreep, toen de ervaring van de W.N.P.-leerlingen ongetwijfeld kleiner was.

- schriftelijke rapporten werden opgesteld over de oefening in de 'rue pastorale' zowel voor het bureau SIPO als voor BQS, twee bureau's, waarvan Smets de leiding zou gehad hebben en die hij superviseerde.

5. Zowel de Minister van Justitie als de staatsveiligheid bevestigen dat leden van W.N.P. als informanten van de staatsveiligheid werden gerecruteerd. De staatsveiligheid spreekt over 'heel wat' informanten uit W.N.P. De Minister van Justitie had het over de infiltratie van een tiental personen. Hiervoor werden in totaal vier ambtenaren van de staatsveiligheid ingezet.

De 'heel wat' informanten dienden dus duidelijk niet voor het bekomen van inlichtingen over het W.N.P. zelf, daar de vier geïnfiltreerde ambtenaren van de staatsveiligheid op het geheel van de activiteiten van W.N.P. een voldoende zicht moesten hebben, vooral dan wanneer twee onder hen in leiding gevende posities waren doorgedrongen. Welke rol moesten deze informanten dan wel spelen? Wisten ze dat ze voor rekening van de staatsveiligheid informeerden of dachten ze voor het W.N.P. rechtstreeks te werken?

Het staat vast dat W.N.P. zelf extreem-links geachte groepen infiltreerde of op zijn minst dit poogde te doen. Uit de doelstellingen van het W.N.P. blijkt dat het wilde jacht maken op KGB-agenten. Dienden de in W.N.P. gerecruteerde informateurs niet om ingezet te worden voor infiltratie van andere groeperingen en contra-spionage-activiteiten? Met andere woorden werkte de staatsveiligheid zelf opzet en ontwikkeling van W.N.P. niet in de hand - of liet ze deze ontwikkeling niet ongestoord verdergaan - om W.N.P., of sommige leden ervan, te kunnen gebruiken om geïnformeerd te worden over andere groeperingen en eventuele KGB-agenten? Legt dit niet uit waarom de heer Smets lessen in bespiegeling en filatures organiseerde voor leden van het W.N.P., hierdoor over de nodige opleiding beschikte om filatures te organiseren en om zelf tegenover hen doorgevoerde filatures te ontmaskeren.

6. De Minister van Justitie beweert dat de ambtenaren van de staatsveiligheid, die in W.N.P. waren geïnfiltreerd regelmatig verslag uitbrachten bij hun hiërarchische overheid (dus de administrateur-generaal van de staatsveiligheid). Nochtans hebben leden van W.N.P. zich tijdens de korte duur van het bestaan van W.N.P. schuldig gemaakt aan misdadige activiteiten.

a) het meest in het oog springende is het feit dat de constitutieve elementen voor het bestaan van een private-militie, zoals die gedefinieerd in de wetten van 1934 en 1936, reeds van bij de start van zowel W.N.P. als Irminsul aanwezig waren.

b) Bovendien is er de dubbele moord in februari 1982. Een van de slachtoffers werd tijdens een ceremoniële bijeenkomst door de kommandeur van Irminsul, Karl Delombaerde, aangeduid als diegene die moest gestraft worden. Dus dit feit was zeker ruimer bekend dan aan de moor-

denaars alleen. Bovendien was ook na de feiten de moord door meerdere leden van W.N.P. gekend. Er werd zelfs een officiële verklaring voor gegeven: V. zou vermoord geweest zijn door een KGB-agent uit Rotterdam. Bepaalde W.N.P.-leden kregen de opdracht de moordenaars een sluitend alibi te bezorgen.

c) Ten derde zijn er de gestolen NATO-dokumenten. Tot op heden (8 november) blijkt uit het gerechtelijk onderzoek dat minstens 8 W.N.P.-leden hieraan hun medewerking verleenden ofwel als dief ofwel als heler. Bovendien werden gestolen stukken afgedrukt in het officiële tijdschrift van W.N.P. (Althing) vanaf juni 1982.

Het komt toch zeer bevreemdend over dat geen enkele van de vier geïnfiltreerde SV-agenten, die volgens de minister van justitie, van geen enkele vandeze feiten op de hoogte waren, vooral dan wanneer blijkt dat minstens twee onder hen in verregaande mate het vertrouwen hadden gewonnen van de W.N.P.-leiding en zelfs leidende functies waarnamen binnen de organisatie. Uit het feit dat slechts na 16 augustus 1983 (datum van huiszoeking bij Barbier tengevolge van een incident dat niets met de eigenlijke aktie van W.N.P. te maken had) alle onderzoeken inzake W.N.P. gestart zijn, kan afgeleid worden dat het hoofd van de Staatsveiligheid, die beweert dat de geïnfiltreerde agenten hen trouw en regelmatig rapporteerden het parket-generaal geen informatie verstrekke over door het W.N.P. of in het kader van W.N.P. begande misdrijven.

Zo het parket-generaal hiervan wel op de hoogte werd gebracht dan stelt zich de beangstigende vraag, waarom het niet onmiddellijk is opgetreden?

7. De pers maakt gewag van het feit dat er 'aanwijzingen zouden bestaan als zou de staatsveiligheid een provocerende rol hebben gespeeld in de zaak Graindorge', en dat onder meer Smets een dossier over advocaat Graindorge zou hebben samengesteld. Reeds tijdens het proces Graindorge werd gewag gemaakt van het feit dat de staatsveiligheid elementen zou hebben verzameld die niet aan het officiële dossier werden toegevoegd, maar die zouden gecirculeerd hebben als een tweede dossier. De minister van justitie ging op deze opmerking tot op heden niet in. Nochtans is het niet zonder belang hierover een afdoend antwoord te bekomen.

8. In verschillende persorganen is gewag gemaakt van het feit dat Christian Smets aan Cl. Garot bepaalde onthullingen doorspeelde die vervolgens in Pour verschenen. Op deze artikels werd noch door de staatsveiligheid noch door de minister van justitie, noch door Jean-Claude Garot, die toen het weekblad Pour uitgaf (en die dan toch op de hoogte moet zijn over de bronnen die aan de oorsprong liggen van 'zijn' onthullingen destijds) gereageerd. Hierbij stelt zich de vraag of het tot de taak van de staatsveiligheid behoort naast het verstrekken van informatie aan de eerste minister en de minister van justitie, privé-groeperingen te informeren of minstens gegevens te bezorgen over inlichtingen waarover de staatsveiligheid in de uitoefening van haar functie beschikt.

Indien het juist is dat de revelaties van Pour over VMO-kampen in 1979 deels door tipgeving van de staatsveiligheid - of van één van haar agenten - werden verkregen, stelt zich de vraag waarom het parket niet hiervan werd ingelicht, zelfs niet toen het parket van Antwerpen

twijfelde over de juistheid van de gepubliceerde gegevens en een huiszoeking in de lokalen van Pour uitvoerde nadat de onderzoeksrechter de opinie had geopperd dat het om vervalste dokumenten zou kunnen gaan? Dient uit dergelijke gegevens afgeleid te worden dat de staatsveiligheid in plaats van zich te beperken tot haar wettelijke rol de regering te informeren, een stap verder gaat en een aktieve rol wil spelen met behulp van de toespitsing van spanningen tussen groeperingen van verschillende tendensen.

Wordt dergelijke evolutie niet bevestigd door het gebruik van een extremistische beweging, door agenten van de staatsveiligheid, zo hetwaar is dat Smets en De Roock op bevel infiltreerden zodat de agenten van de staatsveiligheid gaan deelnemen aan het bepalen van de akties en eventueel provokaties van deze beweging. Deze mogelijkheid is niet uit te schakelen: meerdere studies wijzen uit dat extremistische groeperingen door veiligheidsdiensten werden gebruikt om door de eskalatie van spanningen eigen oogmerken na te streven.

9. Nog in verband met Pour wordt gemeld dat Smets dit blad onthullingen toeschoof in verband met 'vooraanstaande politici en hun rol in het zakenleven'. Hier en daar wordt zulks gespecificeerd in verband met VDB, Simonet, de affaire Pinon en het Distrigaz-dossier. De vraag stelt zich hoe de staatsveiligheid aan die meestal onthullende dokumenten komt?

Er zijn twee mogelijkheden: ofwel moeten die vooraanstaande politici als extremistisch worden aanzien, en is het logisch dat de staatsveiligheid hun doen en laten volgt. Ofwel gaat de staatsveiligheid haar bevoegdheid schromelijk te buiten en beweegt die dienst zich ook het terrein van de gewone, politieke en syndikale aangelegenheden, naast de haar toegemeten politieke kontra-spionage en subversie. Een variatie op dit laatste sluit ook de mogelijkheid niet uit dat uitgerekend Christian Smets, deel uitmaakt of op zijn minst toegang heeft tot een netwerk van politieke spionage (al dan niet met medeweten van het hoofd van de staatsveiligheid naast zijn inlichtingentaak in het kader van de normale bevoegdheid van de staatsveiligheid).

Tenslotte kan nog een 10de vraag gesteld worden, die niet zonder belang is: het duo Smets-De Roock schijnt op een bepaald ogenblik uit W.N.P. verdwenen te zijn. De Heer Smets werd bevorderd tot hoofd van de dienst die zich met de bescherming van VIP's bezig houdt. In die hoedanigheid was hij onder meer gelast met het beschermen van de veiligheid van president Mitterand en is hij onder meer gelast met het beschermen van de veiligheid van de ambassadeur van Israël. Naar verluidt, zou Christian De Roock hem terug in deze functie bijstaan ondanks zijn hierboven aangeduide onmiddellijke relatie met één van de leidende figuren van het Front de la Jeunesse. Stemt deze informatie met de werkelijkheid overeen?

o o o o

INTERPELLATIE VAN DE HEER MOUREAUX TOT DE EERSTE MINISTER, TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT EN TOT DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING,

over « het misdadig optreden van splintergroepen die georganiseerd zijn als privé-milities en die connecties schijnen te hebben, met name bij het leger, bij sommige politiediensten en bij wezenlijke rijksdiensten verbonden met de staatsveiligheid »

VERGADERINGEN VAN 2 DECEMBER 1983

(senaat)

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Ik wil het proces van een dienst niet doen of iemand beschuldigen. Ik wil alleen de regering en de Senaat op de hoogte brengen van de ernstige bekommernis van de neutrale waarnemer aangaande feiten die door de pers werden openbaar gemaakt of die de leden van de onderzoekscommissie hebben vernomen.

Op 17 augustus 1983 werd het topje van de ijsberg van de uiterst rechtse milieu's per toeval zichtbaar. Marcel Barbier wordt naar aanleiding van een straatrel gearresteerd. De zaak volgt haar normale beloop. Zij leidt tot de ontdekking van een spionagenet ten nadele van de N.A.V.O., een dubbelvoudige moord te Anderlecht en een clandestiene paramilitaire organisatie.

Sommige personages zijn sinds lang bekend. Onze onderzoekscommissie had hen onder meer opgespoord. Niets werd ondernomen om hen uit te schakelen.

Marcel Barbier komt naar voren in de zaak Hermant, naar de naam van het slachtoffer, een militair die in de lokalen van het « Front de la jeunesse » werd gefolterd? Marcel Barbier behoort tot de harde kern van het « Front de la jeunesse ». Hij wordt ook vermeld in de zaak Ralet, City 2, in die van de kortstondige zelfstandige monitor en, in een reeks andere zaken die onwettiglijk leiden naar het « Front de la jeunesse », de V.M.O., Dossogne, Latinus, Van den Berden en anderen.

Nu iets over de zaak Hermant-Barbier, die samen met zekere « L » verdacht werd, redde zich met valse alibi's. Ze waren samen in een café. Dat middel kwam als wederzijds beschermingsstelsel reeds in de zaak « La Pastorale ».

Er is de kwestie van de harde kern van het « Front de la jeunesse ». Volgens mij werd het belang van de inlichtingen — die trouwens in de pers werden bekendgemaakt — die op het proces bovenkwamen, onderschat. Men heeft onder meer een gekodeerd stuk teruggevonden bij hun führer Francis Dossogne. In dat stuk was sprake van een veiligheids- en beschermingsgroep. Het betrof de bescherming van de leden van het « directorium » en van personen die incidentele opdrachten moeten uitvoeren.

De nota bevatte een gedetailleerde beschrijving van de samenstelling en de leiding van die groep en het is op grond van dat stuk dat zowel de correctie-rechtbank als het Brusselse Hof van beroep een aantal beschuldigen hebben veroordeeld. Er was sprake van Jean-Marie Paul, Jean-Marie Claude, Marcel Barbier, Beatrice Bosquet (betrokken bij de zaken België-Vietnam en Laken) deze laatste is ook Jean-Marie Paul zijn voortvluchtig. Men treft in het document ook de naam « Philippe » aan en men bedoelt wellicht Jean-Philippe Van Engeland. Over deze laatste, die terzelfdertijd lid van V.M.O. en van het « Front de la jeunesse » was, en die een belangrijke rol speelde bij de brandstichting bij Four, zal ik straks een aantal vragen stellen. Ook hij is voortvluchtig. In datzelfde document treft men ook de naam « Tony » aan, belast met de selectie en de opleiding. Het betreft een broer van de leider van het « Front de la jeunesse », een paracommando die in het Klein Kasteeltje verantwoordelijk zou zijn voor de selectie. Daarom besliste ik tevens de minister van defensie te interpelleren.

De opleiding omvatte het lijf-aan-lijfgevecht, boksen en fysieke training door « Tony ». Men leerde ook schieten. Dit gebeurde door zekere « Robert », die niet geïdentificeerd werd, maar die misschien betrokken is bij de zaak Wakenhut. Er was ook een anti-terroristische opleiding. In de varia, ten slotte, was er sprake van materieel en contacten met « I.D. », wat later de inlichtingendienst bleek te zijn. Daar wordt verband gelegd tussen de naam Barbier en de harde kern.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Ik wil eraan herinneren dat het « Front de la jeunesse » niet als privé-militie werd veroordeeld. Dit betekent niet dat ik uw interpellatie wil minimaliseren. Het Hof van beroep heeft echter alleen de leden van de harde kern van het « Front » veroordeeld. Normalerweise moest daarna de belangstelling voor het « Front » als zodanig verslappen. Het verheugt mij evenwel dat de Staatsveiligheid waakzaam is gebleven.

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Mijnheer de minister deze verduidelijking is nuttig, maar van een beperkte draagwijdte. Het Hof van beroep van Brussel heeft een onderscheid gemaakt tussen de militair die niets weet van de strafbare activiteiten van de vereniging en de harde kern van de organisatie. De wet van 1934, zeer streng en kon enkel worden toegepast op degenen die duidelijk tot het gebruik van geweld hadden aangespoord. Het is derhalve normaal dat enkel de harde kern als privé-militie werd beschouwd. Ik heb derhalve het arrest van het Hof van beroep van Brussel stilgelegd.

Via Barbier, die wij in verschillende zaken tegenkomen, klimmen wij op tot Dossogne, Bosquet en Weerkamp; deze laatste was bij Jean-Marie Paul tijdens de moordpartij te Laken. Nooit werd hij in voorhechtenis geplaatst noch voor de rechtbank gedagvaard, terwijl men bij hem thuis een echte wapenopslagplaats heeft gevonden, waarvoor hij trouwens een vergunning van het parket had. In dit verband had de onderzoekscommissie over de privé-milities reeds benadrukt dat het nuttig zou zijn dat de regering zich ernstig zou bezinnen over de manier waarop de toestemmingen voor het opslaan van oorlogswapens worden verleend.

Indien men verder opklimt, vindt men Van Engeland, Trousson die thans in de gevangenis zit, en Latinus, van wie men zegt dat hij bij het « Front de la jeunesse » voor rekening van de B.O.B. zou hebben gewerkt aan het opmaken van kaartensystemen met de nummervolgen van de mensen die gauchistische of pacifistische conferenties en andere activiteiten bijwoonden. Het zou nuttig zijn klaarheid te brengen in de betrekkingen tussen dit individu en de Staatsveiligheid.

Via Dossogne komt men tot de *Nouvel Europe Magazine*, waar hij redacteur is. Zijn wedde ontving hij van een door baron de Bonvoisin gecontroleerde firma; terwijl die baron zelf eigenaar is van de kantoren van S.I.D.E.P., die *Nouvel Europe Magazine* uitgeeft.

Terloops wijs ik erop dat de grote baas van S.I.D.E.P., Lecerf, zijn bestelwagen had « uitgeleend » om aan het « Front de la jeunesse » de mogelijkheid te geven om in Antwerpen samen met de V.M.O. tegen de gastarbeiders te gaan betogen. Een rijkswachtofficier zag tot zijn verrassing uit die bestelwagen een tiental gehelmd betogers stappen die hij meteen herkende als de jongens die hij twee weken tevoren in Marche-les-Dames in een legerkamp had ontmoet, waar zij onder het bevel van commandant Dossogne trainden.

De zaak-Ralet begon met ernstige incidenten in City 2, waar leden van de bewakingsdienst zich tegenover jonge gastarbeiders onheus hebben gedragen. Er werd toen een dossier opgesteld waaruit bleek dat de bewakingsdienst van City 2, toevertrouwd aan de Amerikaanse firma Wakenhut, geleid werd door een Fransman, bekend op grond van de nasporingen van de onderzoekscommissie over de privé-milities en die onder één hoedje speelt met Westland. Die verantwoordelijke, Calmette genaamd, had Marcel Barbier in dienst genomen als lid van de bewakingsploeg van City 2. Op die manier wordt hij bij de zaak-Ralet betrokken.

Wie ogen heeft ziet het verband. Uit de stukken blijkt dat in april 1980 in City 2, met medewerking van Béatrice Bosquet, een aantal jonge gastarbeiders bewerkt worden geprovoceerd. *Nouvel Europe Magazine* was gewaarschuwd en heeft de zaak opgeschroefd.

Enige tijd later beweerde *Nouvel Europe Magazine* dat alles opnieuw in orde was, dank zij de nieuwe bewakingsdienst.

Degenen die over deze informatie beschikken, waarover ik als senator beschik, hadden tot plicht de nodige maatregelen te treffen. Er waren immers voldoende gegevens voor precieze en overeenstemmende vermoedens van criminele activiteiten.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Het onderwerp van uw interpellatie is dubbelzinnig. De feiten waarover u het hebt dateert uit de periode van het eerste proces van het « Front », mijnheer Moureaux. U pleit thans in een proces dat reeds is afgesloten. Indien u wenst te zeggen dat een aantal personen van de harde kern van het « Front » worden teruggevonden in de kwestie die wij thans behandelen tracht u te bewijzen wat evident is.

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Het lijkt mij nodig aan te tonen dat men kennis had van een aantal indrukwekkende feiten, die de mogelijkheid hadden moeten bieden om hetgeen is gebeurd te voorkomen. Indien de feiten toch hebben plaatsgevonden is dit het gevolg van nalatigheid, van medeplichtigheid of van inschikkelijkheid? Werd de zaak-Ralet niet geseponderd? Wij zeggen al lang dat er in België een aantal extreem rechtse groepen bestaan die onschadelijk moeten worden gemaakt. Wij beschikken over inlichtingen die men had moeten gebruiken. Doch deze personen worden nooit verontrust.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Uw aanduiding « men » past zeker niet voor mijn diensten, die deze personen steeds hebben gevolgd. Wanneer u voorts zegt dat het Hof misschien toeschikkelijk is geweest bij het afgesloten proces, kan men dit slechts retrospectief belangrijk achten.

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Feit is dat degenen die de vervolgingen instellen zich tot de kleine handlangers hebben beperkt. Telkens vindt men dezelfde personen terug. Voor Lecerf heeft de procureur vrijpraak gevraagd omdat zijn misdrijven persmisdrijven zouden zijn geweest. Mijnheer de minister, ik veronderstel dat uw mening terzake dichter bij de mijne staat.

Westland New Post brengt ons tot dezelfde mensen: Latinus, Calmette en sommige diensten van het leger. In juli 1981 spraken wij over het verband tussen een aantal personen en firma's, bij voorbeeld baron de Bonvoisin, de firma P.D.G. en de uitgever Infoprep. Is het juist dat het ministerie van landsverdediging abonnementen op dit tijdschrift heeft genomen? Onder die personen waren er verscheidene oud-militairen of gewezen leden van de inlichtingsdiensten van het leger. Van den Rempen, die in *Nouvel Europe Magazine* schrijft, is een specialist inzake scheldwoorden en extreem rechtse polemiek. In *Nouvel Europe Magazine* kan men bijvoorbeeld lezen dat de uitroeiing van 8 miljoen mensen in de concentratiekampen verzinseld is. De auteurs van deze artikels worden door de P.D.G. betaald en onderhouden.

Wanneer militairen van hoge of middelbare rang bindingen hebben met extreem rechts wordt hun geen strobreed in de weg gelegd.

Wat zou er gebeuren indien ze bindingen hadden met de andere zijde?

Wanneer men de dossiers ziet, kan men zich vragen stellen over de gerechtelijke politie, de rijkswacht en de B.O.B. Bij drie aanslagen van het « Front de la jeunesse » was de B.O.B. vlugger ter plaatse dan het parket.

Nu nog beschikt W.N.P. over een heel legertje informateurs bij de N.A.V.O. In een gekodeerde nota van Dossogne was er reeds sprake van bindingen met de inlichtingsdienst. De echte vraag is ten slotte wie door wie gemanipuleerd wordt. Heeft de politie niet gemeend jongeren te kunnen gebruiken die steeds bereid zijn gegevens over links, extreem links of de pacifisten te verzamelen?

Heeft men niet met vuur gespeeld door sommigen te doen geloven dat zij voor de staatsveiligheid werkten? Hoe kent men bepaalde namen?

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Dat is een interessante vraag!

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Als ik één interessante vraag stel zal ik mijn tijd niet hebben verloren. Ik had het enkel over de personen en niet over hun daden, want die zijn bekend. Het gerecht treedt daartegen ongelooftijd laks op. Toen *Pour* foto's van een opleidingskamp publiceerde werd in de kantoren van het weekblad een huiszoeking verricht, doch niet bij de leiders van de V.M.O. en het « Front de la jeunesse ». Waarom werd het « Front de la jeunesse » vervolgd? Dat gebeurde niet op initiatief van het parket. De minister van justitie heeft voor één keer zelf gebruik gemaakt van zijn recht om het parket te gelasten vervolging in te stellen. Ik merk op dat zulks zeer zelden gebeurt.

En de zaak-Bonvoisin? Bij de ontbinding van de onderzoekscommissie van de Senaat werd gezegd dat aan het parket een nota was toegezonden en dat het onderzoek was geopend. Welnu, thans blijkt dat enkel de heer Bonvoisin tegen de directeur van de staatsveiligheid, zijn medewerker, de vroegere minister van justitie en mijzelf een vordering heeft ingesteld.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Dat is volstrekt juist.

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Ik vind het niet normaal dat wanneer een onderzoekscommissie van de Senaat wordt ingesteld met de bevoegdheden van een onderzoeksrechter en die commissie één van de financiers van *Nouvel Europe Magazine* en de leiders van het « Front de la jeunesse » beschuldigt, tegen die personen geen onderzoek wordt geopend. Waarom werd nooit een huiszoeking verricht in de kantoren van *Nouvel Europe Magazine*, Beckerstraat 5?

En Van Engeland? Toen hij tot vijf jaar werd veroordeeld was hij bij de uitspraak van het vonnis niet aanwezig. Het was niet de eerste keer dat iets dergelijks gebeurde: denk aan het proces over de kraak van de Hoogstraat.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — De verdachte was vóór zijn veroordeling vertrokken.

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Werd in dat verband een onderzoek ingesteld?

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Van Engeland werd in september 1983 in Paraguay aangehouden. Ik heb om zijn uitlevering verzocht.

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Bent u zeker dat hij niet in juni werd aangehouden? Werden de telexberichten en stukken door het parket-generaal en uw diensten tijdig verzonden? Volgens sommige journalisten zou Van Engeland in Paraguay zijn vrijgelaten. Dat punt moet worden opgehelderd.

Ik heb ook de minister van landsverdediging geïnterpelleerd. Hoe controleert hij de officieren en onderofficieren, die in verband met uiterst rechtse organisaties in opmars kwamen. Heeft men de abonnementen op « *Infor-Heb* » nagekeken? Hoeveel kostte dat aan de Staat?

Mijnheer de minister, zult u vervolgingen laten instellen naar aanleiding van een aantal activiteiten waarop de onderzoekscommissie de aandacht vestigde?

Ik denk aan Ralet, Hermant en het « Front de la jeunesse ». De zaak van de brandstichting bij Four is nog niet afgesloten. Kan het parket die zaken niet groeperen en aan één onderzoeksrechter toevertrouwen?

Latinus verklaarde voor een buitenlandse inlichtingsdienst te werken. Dat is zijn alibi. Enkele jaren geleden werden mensen in communicatie opgesloten op grond van louter vermoedens. Latinus loopt echter vrij rond. Zijn alle Belgen wel gelijk voor de wet?

Hoever staat de zaak van Laken? Aanvaardt u dat rijksdiensten een beroep doen op leden van uiterst rechtse organisaties? Aanvaardt u dat het Rijk leden van privé-milities opleidt en hun materieel verschaft en personen die de politie of het parket diensten kunnen bewijzen beschermt?

Bij Barbier en zijn trawant Libert werd een kaartenbestand met zowat 250 namen in beslag genomen. Wat zal men ermee aanvangen? In de zaak van het « Front de la jeunesse » werd zo'n bestand aan de betrokkenen overhandigd. In dit geval zou dat zeer erg zijn.

Wat heeft de minister van binnenlandse zaken gedaan om de bewakingsdiensten beter te controleren? Werd de moraliteit van het personeel nagegaan? In de zaak van City 2 werd bewezen dat de maatschappij Wakenhut meer bewakers ter beschikking van de handelaars heeft gesteld dan deze betaalden. Die bewakingsdienst is een dekmantel voor het misdadig optreden van splintergroepen of spionage voor het buitenland.

De uiterst rechtse fascistische organisaties moeten worden uitgeroeid vóór ze te machtig worden en in de rijksdiensten infiltreren. Welnu, de twee laatste jaren is de toestand verergerd. Deze organisatie kan een andere vorm aannemen, doch dit is louter schijn. Zij heeft connecties met alle kringen, zelfs politieke...

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Blijkbaar is deze organisatie in volle ontreding en wij blijven ze in het oog houden.

DE HEER MOUREAUX (in het Frans). — Men heeft dit reeds gezegd, doch ik ben er niet van overtuigd. Het gerecht is slechts opgetreden tegen de « tweederangs-verdachten ». Onze gerechtelijke instanties zijn slechts weinig vertrouwd met dit soort misdrijven. Zij beschikken daartoe over geen instrumentarium, alhoewel dit minder het geval is wanneer het gaat om een andere politieke strekking. Hier betreft het een organisatie met één of meer kopstukken, die connecties heeft met politieke kringen, met de pers, het leger, de rijkswacht, de gerechtelijke politie, de Staatsveiligheid en sommige gemeentepolitieën. Uf al deze connecties blijkt dat het niet gaat over koorknopen, doch over ernstige personen die systematisch de Staat ondermijnen.

Ik zou u hiervan willen overtuigen, mijnheer de minister, want bij degenen die met deze organisatie te doen hebben ben ik gestuit op hetzelfde lichte scepticisme dat thans bij u tot uiting komt. En nochtans heeft de door ons voorspelde escalatie plaatsgevonden.

Uw taak zou erin moeten bestaan een einde te maken aan de toestand die thans bestaat. In dit soort aangelegenheden werd geen enkele vervolging ingesteld zonder impuls van de politieke overheid.

In het geval van de brand bij *Pour* hebben de betrokkenen zelf de schuldigen moeten vinden. De vervolging tegen het « Front de la jeunesse » werd ingesteld onder impuls van de minister. Voor alle andere zaken kwam men tot buiten-vervolgging-stellingen of seponering.

Maak een einde aan de inschikkelijke neutraliteit van de gerechtelijke overheid, mijnheer de minister. Ik heb vrouwen in uw gehechtheid aan de democratie en mijn interpellatie heeft geen politiek karakter. Maar een einde aan de destabilisatie van de Staat door een fascistische extreemrechtse groepering. (*Applaus bij de socialisten, het F.D.F. en Ecolo.*)

DE HEER WYNINCKX. — Ik verontschuldigd mij bij de minister dat ik omwille van andere verplichtingen niet kan aanwezig blijven om zijn antwoord te horen.

Deze interpellatie ligt in het verlengde van de werkzaamheden van de destijds op voorstel nagenoeg van alle fracties opgerichte parlementaire onderzoekscommissie omtrent de privé-milities. Het verslag van de heer Gramme is een indrukwekkende encyclopedie geworden van allerhande feiten en gebeurtenissen. De commissie kwam echter nooit tot besluiten door de ontbinding van het parlement.

De V.M.O. en het F.D.J. zijn veroordeeld door de rechtbanken en zijn op het achterplan verschoven. Er zijn thans echter een aantal feiten aan het licht gekomen van extremistische agitatie die een nog grotere bedreiging is voor onze democratie. Vaak zijn er connecties met administratieve diensten waarin we als democraten vertrouwen zouden moeten kunnen hebben.

Het parlement beschikt over onvoldoende middelen om hierover informatie in te winnen. Eén van de conclusies van het verslag van de onderzoekscommissie was precies deze onmacht. Een oplossing hiervoor zou de oprichting zijn van een beperkte parlementaire commissie die permanent zou worden ingelicht over toestanden en wantoestanden bij de grote verscheidenheid van politiekorpsen die ons land kent.

De verdediging van de rechtsorde en democratie verdient extra aandacht op het ogenblik dat het extremistisch geweld wordt aangewakkerd door vreemdsoortige belangengroepen. Wij moeten ons wapenen tegen situaties en organisaties die aansturen op het vernietigen van onze zo moeizaam op te bouwen samenleving waar vrijheid leeft in verantwoordelijkheid, en waar de rechten en de plichten van de enen geen hinderpaal zijn voor die van de anderen.

Als er inderdaad mistoestanden bestaan in bepaalde kringen van staatsveiligheid, leger, rijkswacht, politie en allerhande openbare diensten, dan heeft de Senaat het recht te vernemen op welke wijze de minister het bestaan zelf van onze rechts-Staat zal beschermen. Wij geloven dat de minister behoort tot diegenen die alle extremistisch geweld met wortel en al willen uitrukken. Wij wachten dan ook met spanning op zijn antwoord.

De laatste bladzijden van het dagboek van de Antwerpenaar Fernand Rahier, die in 1942 door de nazi's werd gefusilleerd, houden een boodschap in voor de meesten onder ons.

Vlak vóór zijn dood meende Fernand Rahier dat hij heel zijn leven lang enkele ideeën was trouw gebleven, waarin hij had geloofd zoals in universele principes. Maar, schreef hij, het levensrad draait steeds naar voren. De levenden kunnen dus maar één weg volgen : vandaag leven en de toekomst voorbereiden op grond van de ervaringen van gisteren. Hij troostte zich met de gedachte de toekomst niet meer te moeten voorbereiden aangezien er voor hem geen meer was weggelegd.

(Verder in het Nederlands.)

Wij hebben de plicht fascistische en extremistische drijfverijen te bekampen en te voorkomen. Indachtig figuren als Fernand Rahier, moeten wij er voor zorgen dat de toekomst gevrijwaard wordt. De minister kan daarbij een belangrijke rol spelen. (*Applaus bij S.P., P.S. en F.D.F.*)

DE HEER LALLEMAND (in het Frans). — Het komt me voor dat de wereld van de Veiligheid door paranoia beheerst wordt. Men is er nooit zeker van dat degene die toezicht houdt niet op zijn beurt wordt gecontroleerd en dat de verrader geen loyale ambtenaar is.

Mijnheer de minister, ik ben terdage overtuigd van uw loyaliteit tegenover de democratie en van uw wil om het mogelijke te doen om haar te beschermen.

Om *Westland New Post* te infiltreren heeft de Veiligheid geen beroep gedaan op tipgevers maar heeft zij haar eigen mensen bij die organisatie aangesloten, waarvan wij weldra zullen weten of ze als een privé-militie moet worden beschouwd. De agenten die zich bij deze militie hebben aangesloten hebben er zich niet toe beperkt er lid van te zijn maar ze hebben er een leidende rol gespeeld, aangezien één onder hen, met de graad van kolonel, opleidingsactiviteiten heeft verricht, o.m. inzake achtervolging. Naast die opleiding werden er praktische oefeningen in de straten van Brussel gedaan. De minister zal ons zeggen of deze inlichtingen juist zijn. Ik geloof van wel en ik vraag me af welke grenzen voor de leden van de Staatsveiligheid moeten gelden.

In het strafwettelijk vlak moet de rijksambtenaar de wetten naleven, zoals iedereen. Hoe zal deze kolonel geworden agent kunnen ontsnappen aan een inbeschuldigingstelling wegens deelnemen aan een privé-militie waarvan hij de leden heeft opgeleid?

In dit geval hebben de in *Westland New Post* geïnfiltreerde veiligheidsagenten voor de leden van die militie de aard van hun ambt niet verborgen gehouden. Het is dan ook onvermijdelijk dat de leden van die organisatie elke beschuldiging van militievorming afwijzen en beweren dat zij werden geprovoceerd, aangezien zij door veiligheidsagenten werden gedekt.

Waarom infiltreren die agenten overigens in *Westland New Post*? Wilden zij inlichtingen over de activiteiten van de organisatie verzamelen of wilden zij die gebruiken om bijvoorbeeld vredesbewegingen te infiltreren en in discredit te brengen? Moeten sommige methodes niet worden herzien?

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Ik moet erop wijzen dat in die organisatie iedereen een hoge militaire graad had. Dat betekent nog niets. Zodra de agent geïnfiltreerd was moest hij ook een graad hebben.

DE HEER LALLEMAND (in het Frans). — Als ik het juist begrip vormden de kolonels het gros en leiden zij de maarschalken op. (*Men glimlacht.*) Mijnheer de minister, u verklaarde tegenover de pers dat de agent lessen in het schaduwen had gegeven die men in elk handboek kan vinden. Dat belet niet dat hij aldus zijn boekje te buiten ging. Als men iemand met bommen leert omgaan draagt men ook verantwoordelijkheid als hij die bommen gebruikt.

Ik wil die agent niet nog meer belasteren. Wat mij verbaast was het gemak waarmee al die uiterst rechte figuren die commissaris hebben aangegeven. Wellicht betrokken zij hem in een aantal zaken om te verbergen dat zij er zelf in betrokken waren.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Dat is inderdaad het probleem.

DE HEER LALLEMAND (in het Frans). — Ik ben ervan overtuigd dat die tipgevers wilden verbergen dat zij tipgevers van andere politiediensten waren. In het nummer van 18 maart 1983 van *Nouvel Europe Magazine*, zes maanden voor in de overige pers ook maar iets over de zaak verscheen, stond een merkwaardige tekst waaruit blijkt dat de agent bij de uiterst rechtse kringen niet op een goed blaadje stond. Er is sprake van een nieuwe provocatie die de Staatsveiligheid met de medewerking van één van haar gebruikelijke tipgevers zou voorbereiden.

In *tempore non suspecto* heeft dus het *Nouvel Europe Magazine* de gevolgen willen voorkomen van een onthulling die door een lid van de Staatsveiligheid werd gemaakt. Essentieel is te weten wie bij de Staatsveiligheid het *Nouvel Europe Magazine* heeft geïnformeerd. Het antwoord op die vraag zal het misschien mogelijk maken de onschuld van dit personeelslid — dat misschien ten onrechte van ontrouw werd beschuldigd — te bewijzen. In elk geval moet men om politieke redenen wantrouwig staan tegenover soortgelijke opdrachten. Wanneer de veiligheid een agent zonder dekking in een organisatie plaatst, loopt zij het risico van haar agent een gijzelaar van die organisatie te maken. Door de commissaris te dekken zal u, mijnheer de minister, zijn eerlijkheid waarschijnlijk bevestigen. Maar daardoor komt een andere dubbelzinnigheid naar voren. Het is onaanvaardbaar dat men aan provocatie doet binnen externe politieke groepen, want de Staatsveiligheid zou dan een politieke politie worden.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Ik zal in geen enkele wijze dergelijke praktijken dulden en ik ben ervan overtuigd dat zij niet voorkwamen.

DE HEER LALLEMAND (in het Frans). — Hebben de vier in de W.N.P. geïnfiltreerde agenten verslagen overgebracht over de W.N.P. en de pacifistische betogingen? Waren die verslagen eensluidend? Werd de vergaarde informatie doorgegeven? Dat zijn zeer belangrijke vragen.

Zoals de interpellant en de heer Wyninckx ben ik zeer ongerust. Het stelen van N.A.V.O.-documenten bewijst dat ten minste vijf à zes leden van het W.N.P. zich in de diensten van het leger hebben geïnfiltreerd. Die mensen hebben strafeloos kunnen handelen omdat zij zich gedekt voelden door machtige personen. Het is precies dit gevoel van strafeloosheid die hen heeft aangezet tot die provocatie. Ik wens dat, na de juridische procedure, een senaatscommissie de conclusies van de commissie Wyninckx zou kunnen hernemen en de regels proberen te bepalen die gelden voor de aanwerving, de werking en de controle van de verschillende agenten van de Staatsveiligheid. (*Applaus.*)

DE HEER SONDRAG (in het Frans). — Wij zijn evenzeer als de anderen bekommerd om de toepassing van de wetten, en onder meer over de privé-milities. Wij zullen geen enkele zwakte dulden die een gevoel van wantrouwen zou kunnen doen ontstaan tegenover ons onderzoeksapparaat. Indien een enquête die feiten zou bevestigen zal de minister van al zijn gezag moeten gebruik maken om orde op zaken te stellen. Wij vertrouwen erop dat hij een doeltreffende actie zal ondernemen om het vertrouwen van de bevolking in ons rechterlijk apparaat te herstellen.

DE HEER TRUSSART (in het Frans). — Ik heb geen interpellatieverzoek over deze aangelegenheid ingediend, daar de uiteenzetting van de heer Moureaux precies mijn ongerustheid weergeeft. Ik zal dat dossier in ieder geval binnenkort weer aan de orde stellen om te voorkomen dat onze waakzaamheid verslapt.

Toen ik een mondelinge vraag over W.N.P. stelde kreeg ik slechts een gedeeltelijk antwoord. Ik vroeg de minister toef of leden van de veiligheidsdiensten tijdens de incidenten te Chooz aan de feiten hadden deelgenomen en of W.N.P.-leden zich als provocateurs onder de betogers hadden gemengd. Op de eerste vraag antwoordde de minister ontkennend, maar ik had graag zijn antwoord op de tweede vraag gehoord.

DE HEER GOL, vice-eerste minister en minister van justitie en institutionele hervormingen (in het Frans). — Ik dank de interpellant en de andere sprekers. Zij hebben het debat opgetild tot een niveau waar een aantal problemen aan de orde kunnen worden gesteld. Wij zullen trachten die problemen op te lossen. Ik ben hun dankbaar voor hun vertrouwen : ik wil inderdaad de grondslagen van ons democratisch bestel blijven verdedigen. Ik zal aan geen enkel extremisme toegeven. Elke democraat moet volgens

mij de opkomst van fascistische of neo-nazibewegingen op ons grondgebied voorkomen. Wij stellen dan ook ten zwaarste de acties op prijs die de staatsveiligheid reeds jarenlang voort om inlichtingen in te winnen over die bewegingen, om ze op te sporen en om de nodige informatie te verzamelen om ze uit te schakelen. Er is een tijd geweest dat de staatsveiligheid meer belang hechtte aan informatie over de V.M.O. en het « Front de la jeunesse » door op het schadelijk karakter van die bewegingen te wijzen.

De zaak die ons thans bezighoudt gaf aanleiding tot vier gerechtelijke procedures. De eerste betreft een gewone vechtpartij maar leidde tot de vierde en tot een beschuldiging wegens oprichting van een privé-militie.

Het tweede onderzoek betreft de telexdiefstal bij de N.A.V.O., dus diefstal van militaire geheimen. Het derde onderzoek heeft betrekking op de vermoedelijke daders van een dubbele moord te Anderlecht. Twee onderzoekers thans zijn belast met deze vier zaken.

In ons land geldt de geheimhouding van het onderzoek. Hoe kunnen wij dan de feiten kennen?

Behalve door indiscretie, kan uw vergadering slechts kennis nemen van berichten in de pers. De journalisten zijn ingelicht, ofwel doordat iemand het geheim van het onderzoek heeft geschonden op het niveau van het parket, en dat gelooft ik niet, ofwel door politieficiëren die het onderzoek verrichten, of nog, doordat één of andere protagonist van de zaak inlichtingen heeft verstrekt.

Voor de minister van justitie zijn de officiële en gecontroleerde bronnen, waarvan hij gebruik kan maken, de periodieke rapporten die hij over de procedures ontvangt. Sedert het begin van de vier procedures heb ik er vier of vijf ontvangen. De minister kan ook kennis geven van het gedeelte van het onderzoek dat betrekking heeft op de diensten waarvoor hij verantwoordelijk is, o.m. de staatsveiligheid.

Overigens kan ik als minister hier slechts feiten bevestigen en gecontroleerde, betrouwbare en officiële inlichtingen verstrekken.

De Senaat zal het naar waarde schatten dat het mij in beginsel verboden is andere zaken mede te delen dan zulke waarvan ik volkomen zeker ben. Vooral definitieve conclusies te trekken stel ik voor te wachten tot het gerechtelijke onderzoek voltooid is. Dit betekent nochtans niet dat wij niet het recht hebben een debat te houden over het probleem vóór het onderzoek is beëindigd.

Wat het administratief onderzoek betreft is eveneens een voorafgaande methodologische opmerking relevant. Ik heb tal van documenten verzameld en bekeken. Ik heb talrijke mondelinge enquêtes ondernomen bij de hiërarchie van de verantwoordelijken van de staatsveiligheid. Alhoewel sommige methodes vatbaar zijn voor discussie, alhoewel sommige lichtzinnigheden werden begaan, is de dienst bij mijn weten niet betrokken bij feiten die als overtredingen kunnen worden beschouwd, en bestaat er geen enkele vorm van samenspanning met degenen waarover zij toezicht moesten houden. Ik meen vertrouwen te mogen stellen in mijn inlichtingen. Indien een minister de inlichtingen die hem worden verstrekt door verantwoordelijken van een bepaalde dienst stelselmatig betwijfelt, kan geen enkel stelsel van administratieve of politieke verantwoordelijkheid nog werken.

Na deze opmerkingen dank ik de leden van de Senaat dat zij in dit verband niet de staf hebben gebroken over de staatsveiligheid, doch wel over een privé-militie.

Uit de pers had men kunnen opmaken dat de ontdekking van de activiteiten van *Westland New Post* onbelangrijk was en dat het hoofdzakelijk ging om de infiltratie van iemand van de veiligheid in de beweging. Welnu, het belangrijkste in deze zaak is de ontdekking van het bestaan van de beweging en de gevaren die zij inhoudt voor de democratie, en niet de een of andere lichte tekortkoming van het instrument dat gebruikt wordt om deze vormen van subversie te bestrijden.

Men heeft aan de zaak van de W.N.P. en aan de vier onderzoeken eenheid in de tijd en in de ruimte toegelicht.

Vanuit de harde kern van het vroegere « Front de la jeunesse » komt men tot A. B. C. en D. die een tijdschrift uitgeven. D. werkt met E. en F. samen aan de oprichting van bedenkelijke bewegingen die de jongeren nazistische ideeën willen bijbrengen, terwijl men C. of D. terugvindt met anderen in de zaak van de telexberichten die bij de N.A.V.O. werden ontvreemd. Ten slotte richt één van hen samen met anderen een nieuw extreem rechts tijdschrift op. Dit alles gebeurt in een spannetjens van twee of drie jaar.

Indien men de gebeurtenissen in verscheidene richtingen statisch samenvat, kan het schijnen alsof dezelfde personen en dezelfde groep bij de N.A.V.O. werden gestolen, een moord met privé-drijfver hebben begaan, drie of vier tijdschriften hebben uitgegeven en neo-nazistische bewegingen hebben georganiseerd.

De werkelijkheid is minder eenvoudig. Just is, dat een aantal personen, over wie de heer Moureaux heeft gesproken en die men in al deze zaken terugvindt, vroeger reeds een rol hebben gespeeld.